Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6488 | 6 PAGINI — 30 BANI | VINERI 27 MARTIE 1970

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Lucrările Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România au continuat joi dimineața cu dezbaterea generală la Proiectul Legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat.

Deputații și invitații au întîmpinat cu vii aplauze sosirea în sala de ședințe a conducătorilor partidului și statului, tovarășii **Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu.**

Lucrările ședinței au fost deschise de tovarășul **Ștefan Voitec**, președintele Marii Adunări Naționale.

În continuarea dezbaterii generale la Proiectul Legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat au mai luat cuvîntul deputații: **Gheorghe Blaj**, prim-secretar al Comitetului județean Maramureș al P.C.R., președintele consiliului popular județean, **Ioan Stanatiev**, director general al Uzinei „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii, județul Cluj, precum și ministrul transporturilor, **Pavel Ștefan**.

Trecîndu-se la discuția pe articole a Proiectului de Lege, deputatul **Gheorghe Vasilichi**, președintele Comisiei pentru sănătate, muncă și asigurări sociale, a făcut, în numele acestei comisii și al Comisiei juridice, unele propuneri pentru îmbunătățirea Proiectului de Lege, la care și-a dat asentimentul și deputatul **Petre Lupu**, ministrul muncii, care a prezentat raportul la acest proiect de lege.

După ce deputații au aprobat propunerile făcute în cadrul discuției pe articole, s-a trecut la votul secret, cu bile, a întregului Proiect de Lege.

Cu amendamentele făcute, Marea Adunare Națională a adoptat **Legea organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat.**

Act juridic de mare însemnătate economică, politică și etică, noua reglementare oglindește pregnant participarea activă a maselor la elaborarea legilor țării, la conducerea treburilor statului. Proiectul acestei importante legi a fost supus înainte unei ample dezbateri publice în întreprinderi, organizații economice și instituții. Normele stabilite de noua reglementare au fost primite de salariați cu profundă adeziune și interes, ei văzînd în aceasta un important instrument legal, menit să servească intereselor vitale ale poporului — stăpîn al mijloacelor de producție și al produsului muncii sale. În cele peste 11 000 de adunări ce au avut loc în întreaga țară, dezbaterile au subliniat concepția realistă și novatoare a noii legi, ca instrument eficient pentru stabilirea unor norme de organizare și disciplină a muncii, la nivelul progresului înregistrat de economia noastră națională, al complexității proceselor tehnologice și al utilajelor cu care sînt dotate întreprinderile. Sub semnul adîncului democratism instaurat de partid pe toate treptele vieții sociale, la aceste adunări au luat parte peste un milion și jumătate de salariați. Dintre aceștia, mai mult de 64 000 au luat cuvîntul, exprimînd satisfacția față de prevederile legii, față de importantele efecte pozitive pe care

(Continuare în pag. a III-a)

DIMENSIUNILE UNUI SUCCES

Săptămîna trecută brăilenii au trăit un eveniment de înaltă intensitate emoțională: festivitatea în cadrul căreia Întreprinderii Agricole de Stat „Insula Mare a Brăilei" (I.A.S. „I.M.B.") i s-a decernat steagul roșu de unitate fruntașă pe țară și diploma de fruntașă pe ramură pentru rezultatele obținute în întrecerea socialistă lansată între toate întreprinderile agricole de stat din țară.

Evenimentul în sine, precum și înaltele distincții primite, au o semnificație specială: după numai 6 ani de la atacarea lucrărilor de hidroameliorare și apoi de exploatare a pămînturilor tinere scoase de sub uriașa împărăție de apă a Bălții Brăilei, pe o suprafață de 78 000 ha. — iată că imensa cantitate de muncă depusă aici primește, pe merit, întîii lauri dintr-o cunună nesfîrșită pe care viitorul cu certitudine i-o va rezerva.

Entuziasmului manifestat ne-am alăturat și noi, căutînd să distingem care au fost factorii ce au determinat recordurile — de acum binecunoscute în toată țara. Fiindcă întotdeauna astfel de succese ascund în spatele lor o amplă istorie colectivă a căutărilor, a experienței, a muncii eroice, a patosului.

Anul trecut, de pe cele 50 000 ha. cultivate cu plante cerealiere — din totalul de 72 000 ha. îndiguite — s-a realizat o producție globală de aproape 200 000 tone porumb boabe livrate fondului centralizat al statului. Variate ca textură și fertilitate, solurile scoase de sub tălăzuirea eternă a apei, a pădurilor de stuf și de salcie, au necesitat aplicarea unor lucrări la fel de variate, lucrări care au consolidat o experiență proprie în această unitate agricolă. Deci, în afara măsurilor tehnice de ansamblu binecunoscute tuturor lucrătorilor din agricultură, **în ce ar consta specificitatea experiențelor însușite de I.A.S. din „I.M.B."?**

G. ISTRATE

(Continuare în pag. a V-a)

Angajamentul hărniciei

Locuitorii orașului Toplița s-au angajat să realizeze în acest an, activități voluntar-patriotice în valoare de peste 4 milioane lei. Cea mai mare contribuție o va aduce tineretul, la construirea a 60 apartamente și a liceului cu 20 săli de clasă, care va fi dat în folosință la începutul noului an școlar.

Pe zeci de kilometri vor mai fi amenajate trotuarele de-a lungul șoselelor spre Tg. Mureș, Borsec și Gheorghieni.

C. POGĂCEANU

Ion Almași — sudor secția prototipuri a Uzinei de vagoane din Arad. *Foto: O. PLECAN*

accente

A fost o vreme cînd îi luam apărarea. O făceam cu bună credință. Mi se părea că, pe undeva, prin niște intime cotloane, greu de dibuit de către noi, muritorii de rînd, în el se dă o luptă, are loc un proces de perfecționare. Nu voiam să cad în greșeala de a-i minimaliza dreptul la o atitudine sinceră, neconformistă, față de oamenii șterși, banali, lipsiți de personalitate sau, mai grav, etalînd cu aroganță una de duzină. Credeam că fuge de asemenea „modele", și eram cu totul de acord cu această fugă a sa, îl felicitam în gînd pentru decizia de a-și căuta propria matcă, propria originalitate, și îl scuzam că uneori și-o găsește în atitudini formale, periferice. De, îmi ziceam, omul nu s-a angajat pe un drum bătut de alții, pericolul de a mai face cîte una

Un impertinent

boacănă e totuși unul mai mic decît o „cumin--enie" plată, guvernînd o existență mimetică, lașă, servilă. Într-un cuvînt, eram pentru eforturile sale de a fi original, convins că face asemenea eforturi — îi treceam cu vederea anumite atitudini, numindu-le, cu o indulgență pe care, principial, încă nu mi-o reneg, exagerări inerente într-un interesant proces de formare umană.

Doamne, cît de amarnic mă înșelam! Dacă, așa cum presupuneam, ar fi fost măcar cît de cît frămîntat de propria sa personalitate, nu se putea să nu ajungă la concluzia că originalitatea este, în primul rînd, o problemă de fond, rezultînd din cantitate și, deopotrivă, din calitatea cunoștințelor acumulate, din direcția înclinațiilor și aptitudinilor, excluzînd recurgerea la efecte exterioare pe care, de altfel omul cu bun simț nici măcar nu le numește originalități, ci, mai blînd, ciudățenii, dacă nu chiar de-a dreptul scălimbăieli. Nu, el n-a ajuns un — să-l mai numesc încă așa — original, pentru că ar fi refuzat să devină un ins banal, iar refuzul i l-a

OCTAV PANCU-IAȘI

(Continuare în pag. a V-a)

ADENDA LA RUBRICA „DE LA OM LA OM"

E ADEVĂRATĂ TRISTEȚEA „ALERGĂTORULUI DE CURSĂ SCURTĂ"?

Adolescența e o cursă cu multe obstacole — cunoscute și necunoscute, așteptate și neașteptate, grave sau minore, conflictuale sau pașnice cel puțin în aparență. Dar așa cum e, cursa aceasta trebuie străbătută și noroc că nu durează cine știe cît: „există un răgaz prea scurt între timpul cînd sîntem prea tineri și timpul cînd sîntem prea bătrîni" spune Montesquieu. Nu știu de ce, însă, remarca filozofului francez mi se pare un dublu avertisment. Primul ar fi: atenție ca tinerețea, timpul uluitor de scurt cînd sîntem „prea tineri" să fie bine prețuit și folosit. Al doilea: atenție, ca timpul cînd oamenii sînt „prea bătrîni" să nu însemne memorie scurtă, adică lipsă de răbdare și receptivitate față de cei „prea tineri". Avertismentul secund l-am descifrat gîndindu-mă că multor adolescenți părinții, educatorii le par cu siguranță „prea bătrîni" pentru a-și destăinui noianul de întrebări și neliniști privind rostul lor existențial. Altfel — oricît de mulțumiți ne-am arăta de colocviul cu tinerii noștri cititori — cum s-ar explica numeroasele scrisori adresate rubricii „de la om la om", pline de asemenea confidențe. Confidențe privind starea de spirit adolescentină, sondaje minuțioase în psihologia proprie, descoperiri ce par emitenților miraculoase chiar dacă concluziile lor sînt de-a dreptul eronate, sau, uneori, fac chiar imposibilă parcurgerea scurtei curse a tinereții. O fată din clasa a XI-a, dintr-un oraș vrincean, care preferă să semneze „Kenneth" începe așa: „Vă scrie o elevă: mă aflu la marginea prăpastiei. Adîncul mă cheamă, înălțimea mă alungă"... Eleva noastră susține că și-a creat o optică proprie prin care „vede viața un monstru" nedemn de a fi suportat. „Finitul", i se pare împovărător, tentația infinitului, însă, irezistibilă. De ce? Necazuri nu are decît la școală, unde a început să învețe prost fiindcă nu se gîndește la lecții, ci caută, după cum se vede să descifreze, cu slabele sale puteri, finitul și infinitul. Motivul pesimismului este de altminteri autodescifrat: „nu mă pot înțelege pe mine însămi". Și, după cum se vede, nici pe alții și nici ce e în jur. Drept care a hotărît să se sinucidă, anunțîndu-și — după cum scrie — și părinții asupra acestei vitejești decizii și a „gravelor" motive determinante. Mama, spune „Kenneth", a replicat pe loc: „Ce bătaie ți-ar trebui!" iar tata: „te-am crescut pînă acum, ești liberă să faci ce te taie capul". Kenneth a înțeles atunci că nu-i pasă nimănui de „lupta sa cu neantul" (cum o denumește și-l întreabă pe scriitorul Băieșu dacă el personal ar considera o mare lașitate „lansarea ei în infinit". Desigur, o asemenea „lansare" nu se va produce: corespondenta noastră, deși atît de inexplicabil tristă, pare destul de inteligentă ca să nu o bănuim capabilă într-adevăr de o ireparabilă lașitate. Vitejești fiind, într-o existență dată o singură oară, numai acele fapte care fac să fie prelungită viața, trăită cît mai intens, și nicidecum anularea ei.

VIORICA TĂNĂSESCU

(Continuare în pag. a V-a)

DEPĂȘIRI DE PLAN

● CA URMARE a organizării superioare a producției și a muncii, a accelerării vitezei de săpare a sondelor și a reducerii timpului neproductiv, întreprinderile de foraj din bazinul petrolifer de la Moinești au depășit sarcinile de plan pe primul trimestru al anului cu 7 zile înainte de termen. Au fost forați, peste prevederi, circa 3 200 m., specialiștii apreciind că pînă la finele lunii vor fi săpați alți 300 m. De asemenea au fost puse în producție, cu o lună înainte de termen, două noi sonde.

● REZULTATE apreciabile au obținut în întrecerea socialistă și muncitorii unității de exploatare și industrializare a lemnului din orașul petrochimiștilor de pe Valea Trotușului, care și-au depășit sarcinile planificate pe primul trimestru al anului cu 1,4 milioane lei la producția globală și cu 5 la sută la producția marfă vîndută și încasată. Întregul spor al producției se datorește creșterii cu 3 la sută a productivității muncii. În această perioadă, forestierii trotușeni au livrat la export, peste prevederile contractuale, buștenl și cherestea în valoare de 269 000 lei.

(Agerpres)

ZIUA MONDIALĂ A TEATRULUI

O înaltă școală a educației

Consecvent ideii sale de a dedica fiecare ediție a Zilei Mondiale a Teatrului unui aspect fundamental al relațiilor dintre fenomenul teatral și societate, Institutul Internațional de Teatru consacră cea de-a 9-a zi, din acest an, unei teme de importanță permanent actuală **„Teatrul și școala".**

Legate printr-o istorie comună și printr-o firească similitudine de țeluri, cele două instituții și-au alăturat din totdeauna energiile spirituale, conjugîndu-le pentru înnobilarea ființei umane și întru propășirea culturii. Ideea că „teatrul e o școală", în înțelesul larg și activ al cuvîntului, s-a situat la temelia concepției artistice, proprie marilor oameni de teatru, de pretutindeni. Pentru noi, această idee se confundă cu însăși începuturile spectacolului național de teatru. Concepția limpede asupra înaltei misiuni educative a actului spectacular a premers, într-un fel, însuși actul. Teatrul românesc modern își află geneza în ideea de școală și întreaga sa evoluție s-a desfășurat și se împlinește sub semnul acestei identități.

Complexitatea pregătirii profesionale a tinerei generații, în școli și facultăți include — în mod logic, necesar — contactul cu problematica literaturii dramatice, a cărei integrare în programul de învățămînt crecază premisele unei fructuoase colaborări între școală și mesagerii Thaliei, pentru formarea publicului de mîine. Activitatea importantelor lăcașuri de cultură care se numesc teatre, trebuie să se înfăptuiască multiplenar, pentru a-și împlini majora semnificație prin care e destinată societății, formulîndu-se în acțiuni care, prin rolul lor educativ, să înlesnească spectatorilor — îndeosebi celor tineri — înțelegerea complexă a artei teatrale.

În acest moment de analiză a raporturilor existente și posibile între scenă și tineret, consemnăm cu satisfacție o serie de acțiuni propuse de către Comitetul Național Român pentru Institutul Internațional de Teatru în vederea sărbătoririi Zilei Mondiale a Teatrului, prin traducerea în fapt a temei în discuție. Prin

LILIANA MOLDOVAN

(Continuare în pag. a V-a)

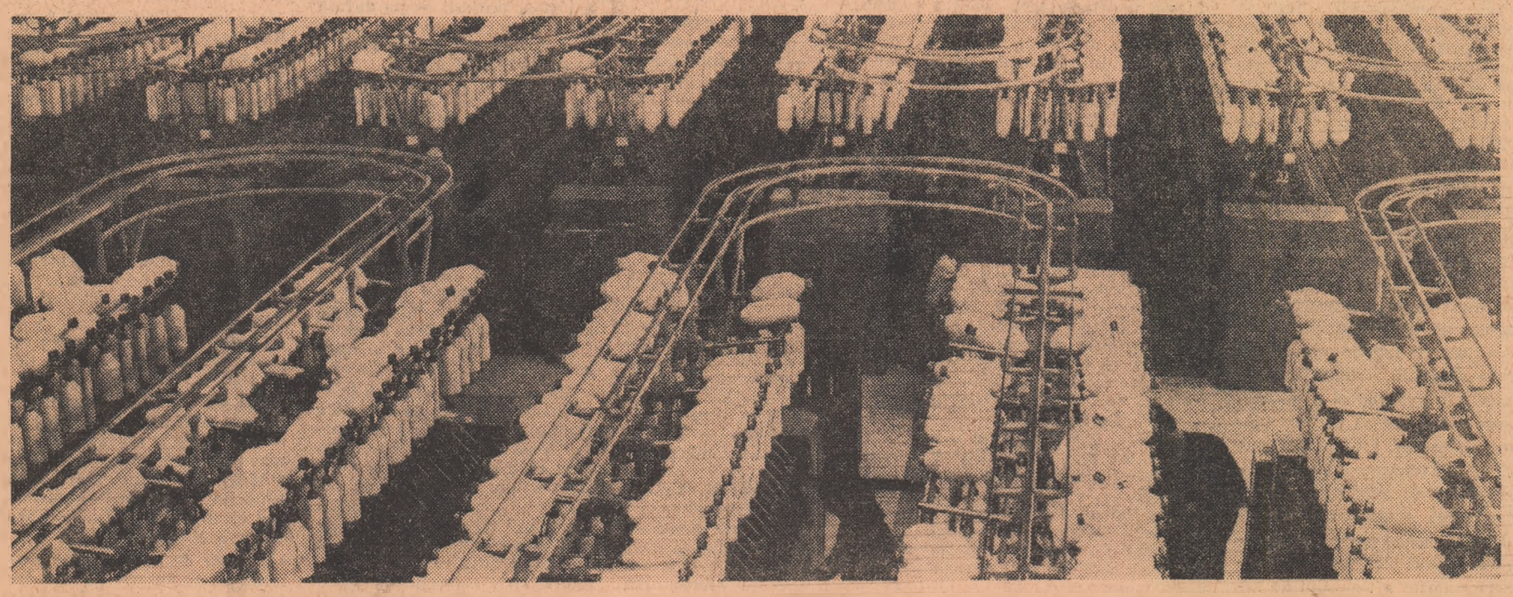

Imagine panoramică a unei unități din cadrul Combinatului Textil-Galați.

SESIUNEA MARII ADUNARI NAȚIONALE

LEGEA ORGANIZĂRII ȘI DISCIPLINEI MUNCII ÎN UNITĂȚILE SOCIALISTE DE STAT

Raporturile de muncă în unitățile de stat se întemeiază pe proprietatea socialistă a întregului popor asupra mijloacelor de producție. Naționalizarea principalelor mijloace de producție din iunie 1948, transformarea clasei muncitoare în clasă conducătoare a societății noastre, extinderea continuă a proprietății socialiste ca urmare a politicii statului de alocare a unei însemnate părți a venitului național pentru reproducția lărgită, de dezvoltare rapidă și multilaterală a economiei naționale, măsurile luate de partid și guvern pentru perfecționarea vieții sociale și adîncirea democrației socialiste, au schimbat în mod esențial poziția oamenilor muncii în societate.

În Republica Socialistă România fiecare cetățean are dreptul și posibilitatea de a desfășura o activitate în orice domeniu, economic, social sau cultural, potrivit pregătirii sale și nevoilor societății.

Oamenii muncii primesc drept retribuție o parte din venitul național destinată consumului, în raport cu cantitatea și calitatea muncii prestate; ei beneficiază totodată de fondurile materiale și bănești puse la dispoziție de către stat, în folosul întregului popor, pentru dezvoltarea învățămîntului și culturii, ocrotirea sănătății publice, asigurări și asistență socială.

Oamenii muncii participă nemijlocit la elaborarea și înfăptuirea planurilor de producție, a hotărîrilor privind organizarea și administrarea unităților socialiste; ei își aleg reprezentanți în organele de conducere colectivă ale unităților, dezbat în adunarea generală modul de realizare a sarcinilor și problemele îmbunătățirii activității acestor unități. În dubla lor calitate, de proprietari și producători, oamenii muncii poartă răspunderea în fața societății atît pentru înfăptuirea obligațiilor personale de serviciu, cît și pentru contribuția la îndeplinirea sarcinilor ce revin unității în ansamblu în cadrul planului general de dezvoltare economică și social-culturală a țării, precum și pentru asigurarea ordinii și disciplinei în producție, apărarea și întărirea proprietății socialiste. Un rol important îl au sindicatele — ca organizații de masă ale oamenilor muncii — în dezvoltarea conștiinței acestora de proprietari ai mijloacelor de producție, în creșterea răspunderii lor pentru buna organizare și desfășurare a activității unităților socialiste, în stimularea inițiativei și capacității lor creatoare.

Întărirea disciplinei în muncă, perfecționarea organizării activității unităților socialiste, contribuie la folosirea superioară a potențialului material și uman al țării, la mobilizarea maselor de oameni ai muncii pentru realizarea programului stabilit de partid pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea la construirea comunismului în patria noastră.

CAPITOLUL I

Obligațiile conducerilor de unități

Art. 1. — Organele de conducere ale unităților socialiste de stat — din industrie, agricultură, construcții, transporturi, circulația mărfurilor, cercetare științifică și din celelalte ramuri ale economiei — răspund în fața statului și a colectivelor de salariați din cadrul acestora pentru organizarea judicioasă a întregii activități, pentru integritatea avutului obștesc și buna gospodărire a fondurilor materiale și bănești, pentru adoptarea măsurilor necesare în vederea îndeplinirii integrale și la timp a sarcinilor de plan, pentru respectarea principiilor și normelor disciplinei socialiste. Aceste organe au îndatorirea de a asigura:

a) fundamentarea temeinică a proiectelor planurilor de producție și a planurilor de muncă, crearea tuturor condițiilor pentru realizarea acestora, pentru creșterea productivității muncii și a eficienței întregii activități;

b) organizarea științifică a producției și muncii prin stabilirea unei structuri organizatorice raționale a unității, repartizarea tuturor salariaților pe locuri de muncă și precizarea atribuțiilor și răspunderilor lor, elaborarea de norme de muncă fundamentate din punct de vedere tehnic, exercitarea unui control permanent și exigent asupra modului de îndeplinire a sarcinilor;

c) aplicarea cuceririlor științei și tehnicii avansate, a tehnologiei și metodelor moderne de lucru, utilizarea intensivă a mijloacelor de muncă, organizarea asistenței tehnice în cadrul fiecărui schimb și la toate locurile de muncă;

d) asimilarea în fabricație a unor produse cu caracteristici superioare, la nivelul performanțelor atinse pe plan internațional, ridicarea continuă a calității produselor;

e) aprovizionarea la timp și în bune condiții a tuturor secțiilor și compartimentelor de lucru cu materii prime, materiale, combustibil și energie, respectarea consumurilor normate de materiale;

f) folosirea rațională a forței de muncă, menținerea numărului de salariați la nivelul strict necesar realizării sarcinilor de plan; ridicarea calificării cadrelor, creșterea stabilității acestora, promovarea lor în raport cu pregătirea și meritele în muncă. Nici un salariat nu poate fi scos din producție, în afara deputaților Marii Adunări Naționale în timpul sesiunilor sau a altor cazuri prevăzute de lege. Folosirea salariaților în cadrul programului de lucru pentru activități nelegate de producție sau de obligațiile de serviciu este interzisă, în afara cazurilor prevăzute de lege;

g) asigurarea condițiilor corespunzătoare de protecție a muncii;

h) îndeplinirea riguroasă a contractelor încheiate de unitate cu privire la livrarea produselor în termenele, sortimentele și de calitatea prevăzută, efectuarea în bune condiții a lucrărilor și serviciilor stabilite, respectarea obligațiilor asumate de cooperare și colaborare cu alte unități;

i) respectarea și aducerea la îndeplinire a angajamentelor asumate de unitate prin contractul colectiv;

j) examinarea cu atenție și luarea în considerare a tuturor observațiilor critice, sugestiilor și propunerilor de măsuri formulate de salariații unității în cadrul adunării generale sau în alte împrejurări și încunoștințarea salariaților respectivi despre modul cum au fost rezolvate problemele ridicate.

În funcție de profilul, specificul și complexitatea sarcinilor fiecărei unități, organul de conducere al acesteia întocmește regulamentul de organizare și funcționare, precum și — împreună cu comitetul sindicatului — regulamentul de ordine interioară, pe baza și în aplicarea prevederilor prezentei legi.

Art. 2. — Directorul asigură conducerea operativă a unității, aducînd la îndeplinire tărîrile organului de conducere colectivă și sarcinile stabilite de forul ierarhic superior. Conducătorul de unitate are datoria de a lua toate măsurile necesare, în limita atribuțiilor sale și potrivit legii, pentru realizarea prevederilor de plan, buna organizare a producției, asigurarea unor condiții corespunzătoare de muncă, îmbunătățirea activității unității respective.

Art. 3. — În vederea bunei funcționări a unităților socialiste, activitatea acestora se organizează pe secții și ateliere de producție, servicii de aprovizionare, de desfacere și transport, laboratoare, ateliere de întreținere, secții și sectoare de cercetare, servicii funcționale și alte compartimente.

Inginerii șefi, șefii de secții și de ateliere, șefii de servicii, conducătorii tuturor compartimentelor de muncă au datoria de a stabili din timp sarcinile ce revin colectivelor pe care le conduc sau coordonează, de a asigura asistența tehnică necesară, întărirea disciplinei în muncă, elaborarea și aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice în vederea îndeplinirii integrale a planului și îmbunătățirii activității sectoarelor respective.

Maiștrii au obligația de a conduce nemijlocit procesul de producție, de a asigura — pentru fiecare loc de muncă de care răspund — buna organizare a producției și a muncii, aprovizionarea cu materii prime, materiale, scule și dispozitive, îndrumarea tehnică corespunzătoare, folosirea și întreținerea mașinilor și utilajelor, respectarea ordinii, utilizarea judicioasă de către fiecare salariat a timpului de lucru.

CAPITOLUL II

Drepturile și îndatoririle salariaților

Art. 4. — Odată cu angajarea într-o unitate socialistă de stat, salariații devin membri ai colectivului de muncă al acesteia și beneficiază, în conformitate cu dispozițiile legale, de următoarele drepturi:

a) salariu corespunzător cantității și calității muncii depuse, sporuri de salariu pentru munca prestată în condiții deosebite, precum și alte sporuri și indemnizații;

b) repaus săptămînal și concediu anual de odihnă plătit;

c) ajutoare materiale, în cadrul asigurărilor sociale de stat, în caz de incapacitate temporară de muncă, maternitate, pentru îngrijirea copilului bolnav, pentru refacerea și întărirea sănătății, pentru cazuri de deces în familie; asistență medicală gratuită și înlesniri în caz de trimiteri la tratament în stațiuni balneoclimaterice;

d) program de lucru redus, dacă lucrează în condiții vătămătoare și periculoase sau dacă din motive de sănătate organele medicale prescriu un astfel de program;

e) alocație de stat pentru copii, folosirea creșelor și grădinițelor de copii;

f) condiții corespunzătoare de protecție a muncii, precum și — pentru femei și tineri — măsuri speciale de ocrotire;

g) sprijin și înlesniri pentru îmbunătățirea pregătirii profesionale;

h) să aleagă și să fie aleși în organul colectiv de conducere al unității, să-și exprime părerea în orice problemă a activității acesteia, să participe la adunarea generală a salariaților, să se adreseze organului de conducere al unității cu propuneri și sugestii, să solicite participarea la ședințele organului colectiv de conducere atunci cînd se analizează munca sectoarelor în care lucrează, să ia cunoștință de caracterizarea activității lor profesionale, făcută de către șefii ierarhici;

i) să se adreseze organului ierarhic superior sau organului de jurisdicția muncii, în cazul măsurilor pe care le consideră că aduc prejudicii intereselor unității sau unor drepturi personale;

j) înlesniri la obținerea unei locuințe proprietate de stat, precum și la obținerea creditelor pentru construirea unei locuințe proprietate personală;

k) pensie pentru limită de vîrstă sau din cauza unei invalidități.

Art. 5. — Salariații au datoria de a respecta ordinea și disciplina la locul de muncă, de a îndeplini toate sarcinile de serviciu ce le revin potrivit legii, contractului colectiv și contractelor lor individuale de muncă, regulamentului de organizare și funcționare a unității, regulamentului de ordine interioară, precum și dispozițiilor organelor de conducere privind desfășurarea activității în unitate.

Îndatoririle generale ale salariaților sînt următoarele:

a) respectarea programului de lucru și folosirea integrală a timpului de muncă pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu;

b) însușirea și respectarea procesului tehnologic și de muncă stabilit, utilizarea instalațiilor la parametrii de funcționare prevăzuți în documentația tehnică, folosirea intensivă a tuturor mijloacelor de muncă, utilizarea rațională a materiilor prime și materialelor;

c) ridicarea necontenită a nivelului profesional în vederea realizării sarcinilor de plan, îmbunătățirii continue a calității produselor și lucrărilor, creșterii productivității muncii;

d) respectarea normelor de protecție a muncii, precum și a celor privind folosirea echipamentului de protecție și de lucru, prevenirea incendiilor sau a oricăror altor situații care ar putea pune în primejdie clădirile, instalațiile unității, ori viața, integritatea corporală sau sănătatea unor persoane;

e) respectarea reglementărilor privind păstrarea secretului de stat;

f) apărarea și buna gospodărire a bunurilor proprietate socialistă, participarea activă la analiza și dezbaterea problemelor generale ale activității în unitate, în vederea continuei îmbunătățiri a acesteia;

g) să aibă o comportare corectă, să promoveze raporturi de întrajutorare cu toți membrii colectivului de lucru și să combată orice fel de manifestări necorespunzătoare, să acționeze în spiritul atitudinii comuniste față de muncă și societate.

CAPITOLUL III

Încheierea contractului de muncă, stabilirea vechimii neîntrerupte în aceeași unitate și a vechimii neîntrerupte în muncă

Art. 6. — Contractul de muncă se încheie în formă scrisă; el concretizează, în măsura necesară, drepturile și obligațiile părților prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă.

Art. 7. — Contractul de muncă se încheie pe durată nedeterminată; potrivit cu necesitățile, contractul de muncă se poate încheia și pe durată determinată.

Art. 8. — Vechime neîntreruptă în aceeași unitate are salariatul care a lucrat într-o unitate, pe baza aceluiași contract de muncă încheiat pe durată nedeterminată.

Are, de asemenea, vechime neîntreruptă în aceeași unitate:

a) salariatul cu contract pe durată nedeterminată care a lucrat în două sau mai multe unități, ca urmare a transferării sale în interesul serviciului;

b) salariatul cu contract de muncă pe durată determinată care a lucrat în fiecare an, în funcție de necesitățile serviciului, cel puțin 6 luni în aceeași unitate sau în unități diferite unde a trecut în mod organizat, la indicația unui organ competent.

Art. 9. — Salariatul cu contract de muncă pe durată nedeterminată care s-a încadrat în termen de 90 de zile de la încetarea motivului pentru care nu a mai lucrat, beneficiază de vechime neîntreruptă în aceeași unitate în următoarele cazuri:

a) a fost trimis să urmeze o școală, un curs de calificare, de perfecționare sau de specializare;

b) a îndeplinit sarcini cu caracter permanent în cadrul organizațiilor obștești, cu aprobarea conducătorului organului competent;

c) a îndeplinit o funcție electivă, cu caracter de continuitate, pentru care a primit salariu;

d) a fost trimis să lucreze într-o organizație internațională;

e) a îndeplinit obligații militare sau a încetat activitatea ca militar în cadrele permanente sau ca personal militarizat, în condițiile Decretului 407/1958;

f) i s-a desfăcut contractul de muncă de către unitate din cauză că a lipsit mai mult de 3 luni de la serviciu, fiind în incapacitate temporară de muncă, constatată prin certificat medical;

g) a fost eliberat dintr-o funcție pe care a ocupat-o ca urmare a numirii sale de către organul superior competent;

h) i s-a desfăcut contractul de muncă și ulterior s-a stabilit de organele competente că motivele care au stat la baza acestei măsuri au fost neîntemeiate;

i) a încetat activitatea din cauza stării sănătății, constatată prin certificat medical, care a făcut necesară schimbarea locului de muncă, în cazul cînd unitatea nu i-a putut oferi o altă muncă corespunzătoare;

j) a fost pensionat pentru invaliditate;

k) unul din soți îl urmează pe celălalt, care a fost transferat în interesul serviciului sau mutat împreună cu unitatea în altă localitate, a fost trimis în misiune permanentă în străinătate sau să lucreze într-o organizație internațională.

În aceleași condiții beneficiază de vechime neîntreruptă în aceeași unitate salariata care a încetat activitatea fiind gravidă sau pentru a-și crește un copil pînă la împlinirea vîrstei de 7 ani.

Beneficiază de vechime neîntreruptă în aceeași unitate salariatul căruia i s-a desfăcut contractul de muncă din cauza încetării activității unității; reducerii personalului; salariatul nu mai este necesar unității fără ca motivul care determină aceasta să fie imputabil salariatului; reîncadrării celui prevăzut la litera h, dacă cel în cauză s-a reîncadrat în muncă în termen de 90 de zile de la data desfacerii contractului.

Prevederile de la literele a—f și de la alineatul 2 din prezentul articol se aplică în cazul cînd salariatul s-a reîncadrat în aceeași unitate sau într-o altă unitate, dacă unitatea la care a lucrat confirmă în scris că nu îi este necesar.

Art. 10. — Se consideră că au vechime neîntreruptă în muncă următoarele categorii de salariați:

a) salariatul care se află în una din situațiile prevăzute la art. 8 și 9;

b) salariatul care s-a transferat la cerere;

c) salariatul care a încetat activitatea și s-a reîncadrat în termen de 90 de zile în altă localitate, pentru a-și urma soțul care are locul de muncă în acea localitate;

d) cel care s-a încadrat într-o unitate de stat în termen de 90 de zile de la data ieșirii dintr-o cooperativă de producție meșteșugărească în care a lucrat ca membru cooperator — cu acordul conducerii cooperativei — sau de la data încetării activității ca salariat în alt loc de muncă decît într-o unitate socialistă.

Art. 11. — Transferul salariaților de la o unitate la alta are loc în următoarele situații:

a) transferul în interesul serviciului, care se acordă — la cererea unității unde se transferă salariatul respectiv — de către conducerea unității de la care pleacă, cu aprobarea organului ierarhic superior al acesteia.

În cazul transferului de la o instituție centrală sau de la o unitate cu statut de centrală este suficient acordul acestora;

b) transferul la cererea salariatului, care se poate face numai cu acordul unității de la care pleacă și al unității unde se transferă, în condiții bine justificate, cum ar fi apropierea de familie, trecerea într-o muncă corespunzătoare pregătirii sale, ocuparea unui post prin concurs.

Trecerea de la o unitate la alta prin actul de numire al organului superior competent constituie transfer în interesul serviciului.

Salariatul trecut la o altă unitate ca efect al unei fuziuni sau absorbții, al divizării patrimoniului unității sau al desprinderii unei părți din acesta se consideră, de asemenea, transferat în interesul serviciului.

CAPITOLUL IV

Recompense și sancțiuni

Art. 12. — Salariații care își îndeplinesc la timp și în bune condiții sarcinile ce le revin și au o conduită ireproșabilă pot primi, potrivit dispozițiilor legale, următoarele recompense:

a) mulțumirea verbală sau în scris din partea organelor de conducere;

b) evidențierea în muncă;

c) înscrierea pe tabloul de onoare;

d) înscrierea în cartea de onoare;

e) ordine, medalii, titluri de onoare, diplome de onoare, insigne și titluri distinctive;

f) acordarea de trepte sau gradații superioare la salariul tarifar în conformitate cu prevederile legale;

g) gratificații și premii;

h) alte recompense, în bani sau în obiecte, excursii gratuite și alte asemenea, prevăzute în regulamentul de ordine interioară, în statutul disciplinar sau în contractul colectiv.

Recompensele prevăzute la lit. d și e, acordate salariatului, vor fi înscrise în carnetul său de muncă.

Pentru vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, salariații primesc un spor de salariu potrivit legii. În raport de vechimea în muncă și de vechimea neîntreruptă în muncă, salariații beneficiază, după caz, de creșterea duratei concediului de odihnă, a ajutoarelor de boală și pentru maternitate, a pensiilor, potrivit legii.

Art. 13. — Încălcarea cu vinovăție de către salariați — indiferent de funcția ce o ocupă — a obligațiilor lor de muncă, inclusiv a normelor de comportare, se sancționează, după caz, cu:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) retragerea uneia sau mai multor gradații ori trepte de salarizare pe o perioadă de 1—3 luni sau, în cazul celor încadrați cu salariul la nivelul de bază, diminuarea acestuia cu 5—10 la sută pe aceeași perioadă;

d) retrogradarea în funcție sau în categorie — în cadrul aceleiași profesii — pe durată de 1, 2 sau 3 luni;

e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

La stabilirea sancțiunii se va ține seama de cauzele și gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvîrșită, gradul de vinovăție a salariatului, dacă acesta a mai avut și alte abateri în trecut, precum și de urmările abaterii.

Sancțiunea disciplinară se aplică numai după cercetarea prealabilă a faptei ce constituie abatere, ascultarea salariatului și verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare.

Sancțiunea disciplinară poate fi stabilită și va trebui să fie comunicată în scris salariatului în cel mult 30 de zile de la data cînd cel în drept să o aplice a luat cunoștință de săvîrșirea abaterii; aplicarea sancțiunii nu se va putea face însă mai tîrziu de 6 luni de la data săvîrșirii abaterii.

Art. 14. — Sancțiunea disciplinară se stabilește de organul de conducere colectivă sau de directorul unității.

Sancțiunile prevăzute la art. 13 lit. a și b, pot fi aplicate și de maiștri, precum și de șefii unor compartimente din unitate, potrivit regulamentului de ordine interioară.

Pentru salariații numiți de organul ierarhic superior sancțiunea disciplinară se aplică de acel organ. Pentru salariații numiți cu aprobarea organului ierarhic superior sau a organului colectiv de conducere din unitate, desfacerea contractului de muncă prevăzută la art. 13 lit. e, se face cu aprobarea acestor organe.

Art. 15. — Răspunderea penală sau materială ori aplicarea unei măsuri de influențare obștească nu exclud răspunderea disciplinară pentru fapta săvîrșită, dacă prin aceasta s-au încălcat și obligații de muncă.

În stabilirea sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 13 lit. c se va ține seama și de faptul dacă pentru încălcarea îndatoririi de serviciu s-a aplicat o amendă.

Art. 16. — În cazul în care unitatea a făcut plîngere penală împotriva unui salariat sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale, incompatibile cu funcția deținută, conducerea unității îl va suspenda din funcție. Pe timpul suspendării nu se plătesc drepturile de salariu.

Art. 17. — În cazul constatării nevinovăției salariatului sancționat conform art. 13 sau suspendat din funcție potrivit art. 16, acesta are dreptul la o despăgubire egală cu partea de slariu de care a fost lipsit. Dacă în perioada suspendării din funcție, cel sancționat a ocupat un alt post ca salariat, despăgubirea se va diminua cu salariul primit în această perioadă.

Art. 18. — Împotriva sancțiunii disciplinare, cel sancționat poate face plîngere, în scris, în termen de 15 zile de la comunicarea sancțiunii.

Plîngerea împotriva sancțiunii disciplinare se soluționează în termen de 30 de zile de către:

a) persoana care ocupă funcția ierarhică imediat superioară celui care a aplicat sancțiunea;

b) organul colectiv de conducere, pentru sancțiunea aplicată de conducătorul unității;

c) organul ierarhic imediat superior, pentru sancțiunea aplicată de organul colectiv de conducere al unității;

d) judecătoria, dacă sancțiuneanea constă în desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Hotărîrile pronunțate de cei prevăzuți la alin. 2, sînt definitive.

Art. 19. — Sancțiunea disciplinară aplicată unui angajat — cu excepția desfacerii contractului de muncă — se consideră a nu fi fost luată dacă timp de un an de la executarea ei angajatul nu a mai săvîrșit o altă abatere.

Înainte de expirarea termenului de un an, dar nu mai devreme de 6 luni de la data executării sancțiunii, conducătorul unității poate dispune, dacă angajatul nu a mai săvîrșit în acest interval nici o abatere, avînd o bună comportare, ca sancțiunea aplicată să fie considerată a nu fi fost luată.

Art. 20. — Dacă s-a constatat nevinovăția salariatului sancționat, persoanele care cu rea credință au aplicat sau au determinat aplicarea unei sancțiuni disciplinare răspund disciplinar, material și, după caz, penal.

Art. 21. — Unitatea care trimite un salariat la o școală, curs de perfecționare sau la specializare, cu scoatere din producție, sau organizează, potrivit legii, cursuri de pregătire ori de ridicare a calificării la locul de muncă, va încheia cu salariatul respectiv un act adițional la contractul de muncă, în care va trebui să se prevadă următoarele:

a) obligația unității de a suporta parțial sau integral, în condițiile legii, cheltuielile pentru instruirea salariatului;

b) îndatorirea salariatului de a lucra în unitatea respectivă cel puțin 5 ani de la terminarea formei de instruire;

c) obligația salariatului ca în cazul nerespectării îndatoririi prevăzute la lit. b să plătească o despăgubire reprezentînd cheltuielile făcute de unitate sau alte organe pentru pregătirea lui profesională.

Prevederile prezentului articol se aplică și salariaților trimiși la specializare sau documentare în străinătate.

Art. 22. — Întreruperea vechimii în muncă sau a vechimii în aceeași unitate atrage, potrivit legii, diminuarea sau, după caz, pierderea unor drepturi privind acordarea treptelor și gradațiilor, gratificațiilor, concediului de odihnă, ajutoarelor materiale pentru incapacitate temporară de muncă.

CAPITOLUL V

Regulamentul de ordine interioară și statutul disciplinar

Art. 23. — Regulamentul de ordine interioară — în întreprindere, organizație economică, instituție — se întocmește și se aprobă de către conducerea unității, împreună cu comitetul sindicatului, potrivit îndrumarului elaborat de Ministerul Muncii și Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, pe baza prevederilor prezentei legi; îndrumarul va indica, pe baza prevederilor prezentei legi, și ce trebuie să cuprindă contractul de muncă în formă scrisă.

Art. 24. — Regulamentul de ordine interioară stabilește obligațiile unității și cele ale salariaților, cuprinde dispoziții referitoare la organizarea lucrului în unitate, disciplina muncii, recompensele ce se pot acorda, modul de aplicare a sancțiunilor disciplinare și persoanele care au dreptul de a le aplica.

Art. 25. — Regulamentul de ordine interioară se aplică tuturor salariaților unității, precum și celor care lucrează în unitate ca detașați.

Ucenicii care se pregătesc la locul de muncă, elevii și studenții care fac practică în unitate, precum și salariații-delegați, sînt datori să respecte regulile de disciplină de la locul de muncă unde își desfășoară activitatea.

Art. 26. — În sectoarele în care natura activității impune instituirea unui regim de disciplină specific, se întocmește un statut disciplinar de către organul central de resort, împreună cu comitetul uniunii sindicatului pe ramură, care se aprobă prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 27. — Îndrumarul prevăzut la art. 23 va fi întocmit în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Unitățile sînt obligate ca în termen de 6 luni de la aceeași dată să elaboreze noi regulamente de ordine interioară. Ministerele și celelalte organe centrale vor asigura coordonarea și controlul executării acestei sarcini.

Art. 28. — Dispozițiile privitoare la regimul juridic al salariaților din unitățile socialiste de stat se aplică în mod corespunzător și angajaților din organizațiile cooperatiste și celelalte organizații obștești.

Se recomandă organizațiilor cooperatiste și celorlalte organizații obștești ca, pornind de la obiectivele și prevederile prezentei legi, să stabilească reglementări corespunzătoare cu privire la organizarea și disciplina muncii în cadrul acestor organizații.

Art. 29. — Contractul de muncă în formă scrisă se va încheia cu noii salariați potrivit îndrumarului prevăzut la art. 23 din prezenta lege.

Pentru ceilalți salariați, existența contractului de muncă se poate dovedi prin orice mijloace admise de lege.

Art. 30. — Dispozițiile legii de față intră în vigoare la data de 26 martie 1970.

Vechimea neîntreruptă în aceeași unitate și vechimea neîntreruptă în muncă se stabilesc pentru perioada dinainte de 26 martie 1970, pe baza reglementărilor anterioare modificărilor aduse prin prezenta lege.

Plîngerile împotriva sancțiunilor disciplinare în curs de rezolvare la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate de organele competente la care se găsesc pendinte.

Art. 31. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se modifică în mod corespunzător art. 12, art. 13, art. 16, art. 16^3 și art. 117 din Codul muncii și se abrogă art. 17^3, art. 20 lit. e, art. 24—26 inclusiv, art. 125, art. 133 și art. 133^1 din Codul muncii.

De asemenea se modifică în mod corespunzător sau se abrogă, după caz, orice alte dispoziții contrare.

SESIUNEA MARII ADUNARI NAŢIONALE

Din discuţiile generale pe marginea Proiectului de Lege a organizării şi disciplinei muncii în unităţile socialiste de stat

Prevederile proiectului de lege, la elaborarea căruia a participat şi Uniunea Generală a Sindicatelor din România, a spus deputatul **IOAN COTOŢ**, pune bazele unei reglementări care permite aşezarea în drepturile firesti a disciplinei, rînduielii şi responsabilităţii în muncă. Este necesar acest lucru, deoarece în legislaţia noastră prevederile referitoare la disciplină şi responsabilitate în muncă sînt nesistematizate şi insuficient conturate.

Dacă ne oprim numai asupra unui asemenea aspect cum este folosirea fondului de timp de lucru, constatăm că, în multe întreprinderi, pierderile datorită absenţelor nemotivate, întîrzierilor, învoirilor nejustificate reprezintă procente ridicate, care, la nivelul economiei naţionale, însumează milioane de zile-om anual. Spre a avea o imagine mai elocventă a acestora, consider suficient de ilustrativă valoarea scăzută a indicelui de utilizare a timpului de lucru al muncitorilor, care se realizează în industrie în jur de 94 la sută. La această frînă în calea sporirii productivităţii muncii sociale se adaugă frecventele deficienţe organizatorice, întreruperile în funcţionarea unor întreprinderi, avariile şi accidentele tehnice care se produc datorită neglijenţei unor salariaţi şi care nu sînt sancţionate corespunzător prejudiciilor aduse societăţii noastre.

Dar acestea sînt numai unele din consecinţele ce se pot evidenţia direct în întreprinderi. Experienţa arată că cea mai mică dereglare în activitatea de producţie, în aprovizionarea tehnico-materială, în organizarea locurilor de muncă sau în luarea unei decizii de către factorii de conducere duc la risipă de timp, energie şi mijloace tehnice, influenţează negativ producţia în sectorul respectiv, aceste deficienţe determinînd dereglări şi pierderi şi în alte întreprinderi sau sectoare ale economiei.

Fără a relua fiecare prevedere în parte, aş vrea să subliniez, ca element important concepţia care stă la baza proiectului: disciplina este tratată în întreg complexul ei, luîndu-se în considerare, atît obligaţiile oamenilor muncii ca proprietari ai mijloacelor de producţie, cît şi cele ce decurg din calitatea lor de salariaţi.

Faptul că se vor elabora noi regulamente de ordine interioară, încheierea contractelor de muncă scrise, aplicarea principiului conform căruia întreruperea vechimii în muncă şi a vechimii în aceeaşi unitate atrage diminuarea sau, după caz, pierderea unor drepturi derivînd din contractul de muncă, obligaţia pentru angajatul trimis la o şcoală sau curs de specializare, pentru documentare sau specializare în străinătate, de a lucra în unitatea respectivă cel puţin cinci ani, precum şi alte prevederi, conferă legii un caracter concret şi o eficienţă corespunzătoare în aplicare. O trăsătură caracteristică a legii este aceea că îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan este stimulată, creîndu-se un echilibru judicios între drepturi şi îndatoriri, între recompense şi sancţiuni.

Consecvent practicii sale de a lărgi democratismul pe toate treptele vieţii sociale, de a se sfătui cu oamenii muncii, partidul a pus şi acest proiect de lege în dezbaterea colectivelor din unităţile socialiste de stat. Participarea efectivă la dezbateri a tuturor celor interesaţi la aplicarea legii constituie astfel o garanţie sigură a transformării ei în realitate.

Sindicatele, cărora le-a revenit misiunea de a organiza aceste dezbateri şi a crea cadrul propice participării cît mai largi şi efective a maselor la îmbunătăţirea prevederilor proiectului, s-au preocupat cu toată răspunderea de îndeplinirea ei în cele mai bune condiţii. Cele peste 11 000 de adunări ce s-au ţinut, la care au participat aproape un milion şi jumătate de salariaţi, au scos în evidenţă deplina adeziune a oamenilor muncii la prevederile proiectului, simţul de responsabilitate ce animă masele de oameni ai muncii în abordarea problemelor majore ale activităţii. Interesul cu care oamenii muncii au întîmpinat noua reglementare rezultă şi din cele aproape 12 000 de propuneri primite la Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, care au permis să se desprindă direcţiile principale spre care s-a îndreptat atenţia participanţilor, direcţii ce au fost, după o examinare atentă, luate în considerare cu ocazia lucrărilor de definitivare a proiectului.

Participînd activ la aceste dezbateri, făcînd propuneri valoroase, clasa muncitoare din ţara noastră — care a adus şi aduce o contribuţie hotărîtoare la realizarea operei de construire a socialismului — se dovedeşte a fi la înălţimea sarcinii ce îi revine în înfăptuirea neabătută a politicii partidului de dezvoltare rapidă şi multilaterală a economiei naţionale, de ridicare continuă a bunăstării poporului.

Deputatul **IOAN AVRAM** a spus în cuvîntul său: La nivelul actual de dotare tehnică şi de modernizare a procedeelor tehnologice, este clar că o bună organizare a producţiei şi a muncii, întărirea ordinii şi disciplinei constituie pîrghii importante pentru desfăşurarea unei activităţi economice eficiente.

Este de relevat faptul că se precizează obligaţiile conducătorilor la toate nivelurile ierarhice de a stabili atribuţii şi răspunderi precise colectivelor pe care le conduc sau le coordonează şi de a asigura acestora condiţii tehnico-materiale pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin. De asemenea, prin prevederile legii se asigură creşterea răspunderii tuturor factorilor în valorificarea maximă şi eficientă a potenţialului economic, în scopul accelerării progresului multilateral al ţării. De o mare însemnătate sînt şi prevederile proiectului de lege cu privire la răspunderea ce o poartă organele de conducere din unităţi pentru organizarea superioară a producţiei şi a muncii în toate compartimentele, aplicarea în procesul de producţie a tehnologiilor avansate, folosirea raţională şi eficientă a forţei de muncă, ridicarea continuă a calităţii produselor.

În continuare, vorbitorul s-a referit la importanţa atribuită apărării şi bunei gospodăriri a bunurilor proprietate socialistă de către fiecare salariat, comportării corecte la locul de muncă în spiritul atitudinii comuniste faţă de muncă şi societate.

Relevînd efortul pe care îl fac partidul şi statul nostru pentru pregătirea şi perfecţionarea cadrelor necesare economiei naţionale, vorbitorul a arătat că, numai în ramura construcţiilor de maşini, în anul 1969 au fost pregătite în diverse forme de învăţămînt 21 000 cadre, dintre care peste 300 la forme postuniversitare, statul cheltuind în acest scop importante fonduri bănesti. În vederea perfecţionării şi specializării au fost trimise în străinătate în anul 1969 un număr de 936 cadre de înaltă calificare, iar în anul acesta urmează a fi trimişi în diferite acţiuni de specializare peste 700 cadre medii şi superioare.

Consider binevenită prevederea din proiectul de lege privind încheierea contractului de muncă în formă scrisă în care se vor stabili drepturile şi obligaţiile administraţiei cît şi ale salariatului, ceea ce va duce la definirea concretă a conţinutului muncii fiecărui salariat şi, implicit, la întărirea răspunderii personale.

Apreciez, de asemenea, însemnătatea prevederilor proiectului de lege care reglementează vechimea neîntreruptă în aceeaşi unitate, dînd dreptul salariaţilor de a beneficia de cote procentuale din salariul tarifar pentru această vechime. Pentru unităţile din ramura construcţiilor de maşini această prevedere prezintă o deosebită importanţă, întrucît din numărul total de muncitori 49,5 la sută au o vechime sub 5 ani în producţie. Fluctuaţiile mari de personal au influenţat adeseori îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan. Numai în anul 1969, s-au înregistrat 101 000 intrări şi 84 000 ieşiri de salariaţi, situaţie care, evident, a creat dificultăţi în buna desfăşurare a programelor de producţie. De aceea, consider că măsurile preconizate privind ridicarea calificării profesionale, cunoaşterea temeinică a proceselor de producţie specifice ramurii, ce necesită o continuitate în muncă, paralel cu asigurarea de către fiecare întreprindere a unor condiţii optime de lucru, vor conduce în mod necondiţionat la creşterea stabilităţii cadrelor şi a ponderii muncitorilor cu vechime neîntreruptă în aceeaşi unitate, cu efectele pozitive ce derivă din aceasta.

Măsurile luate şi eforturile depuse pînă în prezent, de a îmbunătăţi indicii de utilizare a fondului de timp şi de a înlătura actele de indisciplină în muncă, nu au condus întotdeauna la eliminarea deficienţelor existente. Prevederile privind asigurarea unor condiţii optime de lucru la fiecare loc de muncă, acordarea de recompense salariaţilor în cazul îndeplinirii la timp şi în bune condiţii a sarcinilor, precum şi pentru conduită ireproşabilă, iar în cazul încălcării cu vinovăţie a obligaţiilor de muncă aplicarea de sancţiuni disciplinare, vor conduce la obţinerea unui indice de utilizare a fondului de timp superior celui realizat în anul 1969 şi, implicit, la mărirea gradului de folosire a utilajului.

Apreciez că această nouă reglementare legislativă, expresie a unor înalte imperative economice şi social-politice, va oferi cadrul necesar de perfecţionare a organizării muncii, de întărire a disciplinei, simţului de răspundere al tuturor categoriilor de salariaţi.

Am studiat cu multă atenţie proiectul de lege privind organizarea şi disciplina muncii, a spus deputatul **NICOLAE ROVINARU**, şi am deosebita satisfacţie de a constata şi cu acest prilej modul realist, profund democratic, în care a fost concepută. Principiile şi normele înscrise în proiectul de lege sînt în concordanţă cu cerinţele obiective ale dezvoltării economice şi sociale a patriei, norme ce au fost subliniate de secretarul general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Congresul al X-lea al P.C.R. prin cuvintele: „Edificarea socialismului şi comunismului cere muncă, ordine, disciplină şi răspundere". Însufleţit de măreţul program elaborat de congres, tineretul aduce o contribuţie activă la înfăptuirea obiectivelor economice stabilite de partid, munceşte cu entuziasm pentru dezvoltarea multilaterală a economiei naţionale, pentru înflorirea patriei.

Am participat la multe adunări, discuţii cu colective de salariaţi — vîrstnici şi tineri — din judeţul Teleorman, din circumscripţia electorală pe care o reprezint. Cu acest prilej, am constatat adeziunea deplină, ecoul puternic pe care îl au prevederile noilor reglementări în relaţiile de muncă ale tuturor salariaţilor din unităţile socialiste, în perfecţionarea continuă a acestora.

Pornind de la sarcinile deosebite puse de partid în faţa întregului tineret pentru perioada viitoare de dezvoltare a ţării, de la rolul sporit pe care acesta îl are în viaţa socială a patriei, organizaţiile U.T.C. desfăşoară o activitate susţinută pentru ridicarea conştiinţei socialiste, sprijină prin forme utile, eficiente, specifice tineretului, conducerile unităţilor în asigurarea ordinii şi disciplinei în muncă, folosirea raţională a timpului de lucru, utilizarea cu randament sporit a maşinilor şi utilajelor. Iniţiativele „Fiecare minut folosit cu eficienţă maximă pentru producţie", „Cu microfonul printre întîrziaţi", „Proces rebuturilor" şi altele se bucură de un larg ecou în rîndul tineretului şi constituie, în acelaşi timp, forme utile de influenţare a atitudinii tinerilor faţă de muncă.

Este cunoscut că deşi în întreprinderile industriale, pe şantierele de construcţii şi în unităţile de transport s-au obţinut rezultate bune în folosirea efectivă a timpului de lucru, a arătat în continuare vorbitorul, totuşi, în activitatea unor colective se manifestă încă neajunsuri incompatibile cu cerinţele producţiei moderne. La apariţia unor asemenea neajunsuri au contribuit şi unii tineri, faţă de care organizaţiile U.T.C. nu au luat atitudine hotărîtă. Anul trecut, în unităţile economice din judeţul Teleorman, din cele peste 60 000 om-ore absenţe nemotivate, o treime a revenit tineretului.

Organizaţiile U.T.C., colaborînd îndeaproape cu conducerile tehnico-administrative şi cu sindicatele, în spiritul noilor reglementări privind organizarea şi disciplina muncii vor intensifica eforturile pentru generalizarea şi permanentizarea formelor şi metodelor de educare prin muncă şi pentru muncă a tineretului care şi-au dovedit eficacitatea practică, influenţează pozitiv comportarea tinerilor în procesul de creare a bunurilor materiale.

Referindu-se în continuare la unele acţiuni practice ce vor fi desfăşurate în judeţul Teleorman, pe linia întăririi ordinii şi disciplinei, deputatul a arătat: Organizaţiile U.T.C., tineretul din judeţul nostru, ca de altfel întreg tineretul ţării, îşi vor consacra întreaga putere de muncă şi energie creatoare pentru traducerea în viaţă a prevederilor acestui important document, vor intensifica şi mai mult preocuparea pentru crearea unei opinii de masă îndreptate spre întărirea disciplinei socialiste a muncii în toate sectoarele activităţii economice şi sociale.

Expunerea la Proiectul de Lege privind regimul ocrotirii unor categorii de minori

prezentată de tovarăşul TEODOR VASILIU, ministrul justiţiei

Din însărcinarea Consiliului de Miniştri, vă rog să-mi permiteţi să prezint Marii Adunări Naţionale, spre examinare şi adoptare, proiectul de lege privind regimul ocrotirii unor categorii de minori. Acest proiect, ca şi alte legi care au fost adoptate în ultimii ani, constituie o expresie a preocupării permanente, a atenţiei pe care conducerea de partid şi de stat o acordă creşterii, educării şi pregătirii tinerei generaţii.

O dată cu prefacerile revoluţionare ce au avut loc pe plan politic, economic, social şi cultural, în legislaţie au fost adoptate reglementări, proprii societăţii noastre, care reflectă această preocupare. Aşa sînt prevederile referitoare la obligativitatea învăţămîntului de 10 ani, lărgirea consideabilă a reţelei de şcoli şi gratuitatea învăţămîntului de toate gradele, timpul de muncă şi odihnă, asistenţa medicală şi altele.

Există, însă, unele categorii de tineri, minori, care au nevoie de ocrotire deosebită din partea societăţii, a statului, întrucît sînt lipsiţi de familie ori sînt deficienţi şi au nevoie de o îngrijire specială, nu au asigurate în familiile lor condiţiile necesare unei dezvoltări fizice, morale şi intelectuale normale ori au o comportare care impune luarea unor măsuri educative adecvate. Pentru aceste categorii de minori, după cum vă este cunoscut, au fost organizate instituţii speciale de stat — leagăne şi case de copii, şcoli şi cămine pentru deficienţi, institute de reeducare — în care se asigură minorilor întreţinere, şcolarizare, însuşirea unei meserii, pregătirea lor pentru viaţă, pentru a deveni cetăţeni utili societăţii.

În desfăşurarea acţiunilor de ocrotire deosebită a unor minori s-au întîmpinat însă şi greutăţi şi au fost constatate unele lipsuri, care au determinat analizarea acestei activităţi de către conducerea de partid şi de stat. În cadrul măsurilor luate cu această ocazie, s-a dat şi indicaţia de a se crea cadrul legislativ corespunzător etapei actuale a dezvoltării societăţii noastre. În realizarea acestei indicaţii a fost întocmit proiectul de lege privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

În comparaţie cu legislaţia în vigoare, adoptată în principal în 1954, proiectul cuprinde o serie de prevederi noi, de îmbunătăţire a sistemului de ocrotire. Printre aceste prevederi trebuie subliniată, în primul rînd, extinderea acţiunii de ocrotire şi sporirea în aceeaşi măsură a efortului material al statului. Astfel, dacă în prezent întreţinerea în instituţiile de ocrotire şi plata alocaţiei de plasament familial sînt asigurate de către stat numai pînă la împlinirea de către minori a vîrstei de 14 ani, potrivit proiectului, acestea se vor asigura pînă ce minorul va absolvi învăţămîntul obligator (şcoala generală), cu alte cuvinte, pînă la vîrsta de 16—17 ani. Dacă minorul îşi continuă pregătirea, statul înţelege să-l sprijine, acordîndu-i întreţinerea sau plata alocaţiei pînă la terminarea ucenciei sau a studiilor, dar fără a se depăşi vîrsta de 25 de ani. În acest fel şi minorii lipsiţi de sprijinul familiei vor putea urma învăţămîntul obligatoriu de 10 ani şi să-şi desăvîrşească pregătirea, cu ajutorul statului, în aceleaşi condiţii de vîrstă ca şi copiii care beneficiază de pensie de urmaş. Cît priveşte alocaţia de plasament familial, este de menţionat că printr-un recent decret al Consiliului de Stat, cuantumul ei a fost stabilit la 400 lei, în loc de 200 lei lunar. Această măsură va crea posibilitatea măririi numărului de minori daţi în plasament familial, formă de ocrotire în care minorii pot găsi, pe lîngă întreţinere şi educaţie, căldura şi afecţiunea unei familii, atît de necesare dezvoltării psihice normale a unui copil. Potrivit proiectului, statul va plăti alocaţia, astfel mărită, şi în cazul încredinţării minorului unei familii sau persoane, dispoziţie pe care codul familiei nu o cuprinde, deşi stabileşte posibilitatea luării acestei măsuri. Se realizează şi în acest mod extinderea ocrotirii.

În sfîrşit, pentru a avea o imagine completă a grijii faţă de minorii lipsiţi de sprijinul familiei, mai arătăm că s-a hotărît includerea în proiectul planului cincinal următor a mijloacelor necesare sporirii numărului de locuri existente în prezent în instituţiile de ocrotire. Astfel, se va asigura un procent mai mare de cuprindere în asemenea instituţii a minorilor, şi îndeosebi a celor deficienţi.

Toate aceste măsuri, preconizate prin proiect, au la bază posibilităţile crescute ale economiei noastre naţionale, ca urmare a succeselor dobîndite de popor, sub conducerea partidului.

În reglementarea propusă prin proiect este cuprinsă şi ocrotirea minorilor care au săvîrşit fapte prevăzute de legea penală, dar nu răspund penal, a celor expuşi să săvîrşească asemenea fapte, precum şi a minorilor ale căror purtări contribuie la răspîndirea de vicii sau deprinderi imorale în rîndul altor minori. După cum se ştie, dispoziţiile privind ocrotirea acestor minori se aflau în vechea legislaţie penală. Avînd în vedere că legea penală urmează a se ocupa de acei care au săvîrşit infracţiuni, iar nu de acei care sînt în primejdie să săvîrşească astfel de fapte sau alte fapte antisociale, noile coduri penale şi de procedură penală nu mai cuprind dispoziţii privind minorii preinfractori, a căror ocrotire a rămas astfel nereglementată. Pentru această categorie de minori, prin proiect se înfiinţează şcoli speciale de reeducare, în subordinea Ministerului Muncii, în locul institutelor de reeducare ale Ministerului Afacerilor Interne, care se va ocupa în viitor numai de reeducarea minorilor infractori. Se face astfel o separare completă a minorilor preinfractori de cei infractori, folosindu-se pentru fiecare din aceste categorii mijloacele educative cele mai potrivite.

Una din cele mai importante prevederi ale proiectului se referă la înfiinţarea comisiilor pentru ocrotirea minorilor, pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare judeţene şi al municipiului Bucureşti. Aceste comisii sînt menite, pe de o parte, să constituie o formă de antrenare a colectivităţii la cunoaşterea şi rezolvarea cît mai judicioasă a problemelor privind ocrotirea minorilor, iar pe de altă parte, să asigure coordonarea activităţii de ocrotire desfăşurate de diferitele organe locale, de stat şi obşteşti. Comisiile hotărăsc aplicarea măsurilor de ocrotire, cu excepţia plasamentului familial. Prin componenţa şi modul lor de funcţionare, ele au asigurate condiţiile necesare pentru cunoaşterea situaţiei fiecărui minor şi aplicarea eficientă a prevederilor legii. Ca o garanţie în plus pentru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărîrilor comisiilor, se prevede că cei nemulţumiţi pot face contestaţie la judecătorie.

În vederea îndrumării şi coordonării activităţii de ocrotire a minorilor, proiectul prevede înfiinţarea unei Comisii centrale, care va funcţiona la Ministerul Muncii. Alcătuită din specialişti delegaţi de toate organele centrale de stat şi obşteşti, care au sarcini în legătură cu educarea şi ocrotirea minorilor, această comisie are dreptul să dea îndrumări comisiilor locale, în scopul aplicării unitare a legii.

Deşi cheltuielile privind ocrotirea minorilor se suportă din bugetul statului, rămîn totuşi aplicabile dispoziţiile din codul familiei care stabilesc obligaţiile ce revin părinţilor şi altor rude pentru întreţinerea minorilor, avînd în vedere că aceste obligaţii legale sînt minimale şi se impun, înainte de toate, ca îndatoriri de ordin moral. De asemenea, s-a prevăzut că minorii care au pensie de urmaş sau alte mijloace de întreţinere vor suporta ei înşişi cheltuielile necesare asigurării ocrotirii lor.

Proiectul prezentat concentrează într-o singură lege dispoziţii care astăzi se află răspîndite în mai multe acte normative. Se creează astfel o reglementare unică a ocrotirii tuturor categoriilor de minori aflate în situaţii speciale, în spiritul indicaţiilor conducerii partidului privind sistematizarea şi perfecţionarea legislaţiei.

Noua reglementare oglindeşte concepţia partidului şi statului nostru, potrivit căreia răspunderea creşterii şi educării tinerei generaţii este deopotrivă a familiei şi a societăţii.

Îngăduiţi-mi să-mi exprim convingerea că Marea Adunare Naţională va aproba proiectul, care va asigura categoriilor de minori la care m-am referit în expunere o mai eficientă ocrotire de către societate, corespunzător actualei etape de construire a socialismului în patria noastră.

Raportul Comisiei juridice şi al Comisiei pentru sănătate, muncă şi asigurări sociale,

prezentat de deputatul TRAIAN IONAŞCU

Comisia juridică şi Comisia pentru sănătate, muncă şi asigurări sociale, întrunite în şedinţe comune în zilele de 9 februarie şi 24 martie 1970, au dezbătut proiectul de lege privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

Comisiile au constatat că proiectul de lege — care se încadrează în ansamblul măsurilor menite să contribuie la formarea şi dezvoltarea armonioasă a tinerelor generaţii, la pregătirea tineretului pentru muncă şi viaţă — asigură adoptarea unei reglementări specifice privind regimul de ocrotire a unor categorii de minori, denotă preocuparea permanentă a partidului şi statului nostru de ocrotire a intereselor copilului, care şi-a găsit expresie şi în art. 23 din Constituţie.

După ce a menţionat categoriile de minori care fac obiectul legii, raportorul a spus: Avînd în vedere că situaţiile în care se pot găsi minorii nu sînt identice, proiectul prevede măsuri diferenţiate, în scopul de a adapta acţiunea statului, de creştere, educare şi ocrotire, la condiţiile lor specifice, familiale şi de viaţă.

În urma discuţiilor purtate, comisiile au avizat favorabil, în unanimitate, proiectul de lege, cu observaţii şi propuneri, pe care iniţiatorul le-a acceptat şi însuşit, introducîndu-le în textul proiectului, în forma prezentată acum şi dintre care evocăm pe cele mai însemnate.

Astfel:

1. La art. 2 alin. 3, fraza finală — apreciind că alocaţia de întreţinere va trebui redusă sau suprimată, nu numai în cazurile cînd cei care primesc minori în plasament familial au obligaţia legală să-i întreţină, dar şi cînd această obligaţie o are persoana sau familia căreia minorul i-a fost încredinţat potrivit art. 3 — s-a propus ca fraza respectivă, reformulată în acest sens, să alcătuiască un articol distinct, după art. 3, avînd următorul cuprins:

„Ministerul Muncii va stabili criteriile în baza cărora alocaţia de întreţinere se reduce ori nu se mai plăteşte, dacă cei care primesc în plasament familial sau le sînt încredinţaţi minori, au potrivit legii, obligaţia să-i întreţină".

2. La art. 4 devenit 5 — s-a propus spre concordanţă legislativă utilizarea, pentru instituţiile de învăţămînt, a terminologiei consacrate de Legea nr. 11/1968, privind învăţămîntul în Republica Socialistă România; totodată, s-a propus eliminarea cuvîntului „minori" din redactarea literelor c, d, e şi f, întrucît instituţiile respective nu sînt create, în exclusivitate, pentru minori prezentînd deficienţe fizice, psihice sau intelectuale, ci şi pentru majori deficienţi (observaţia aceasta este valabilă şi pentru art. 6 şi 18 — devenite 7 şi 19).

Ca urmare, alin. 1 lit. c, d, e şi f, precum şi alin. 3, au căpătat textul corespunzător pe care-l aveţi la dispoziţie.

3. La art. 6 devenit 7 alin. 1 — textul, reglementînd durata unor măsuri de ocrotire, nu se ocupă direct de durata plasamentului familial şi a încredinţării minorului unei persoane sau familii, cu toate că arată pînă cînd se plăteşte alocaţia de întreţinere, ceea ce este numai o consecinţă a măsurilor de care este vorba. Astfel fiind, s-a propus redactarea acestui alineat în forma ce este prezentată, care ţine seama, totodată, şi de observaţia precedentă.

4. La art. 6 devenit 7, alin. 2:

Menţinerea măsurii de ocrotire se justifică numai în cazul cînd absolventul şcolii generale, faţă de care s-a luat această măsură, îşi continuă studiile într-o formă de **învăţămînt de zi**, nu şi în cazul cînd urmează cursurile **învăţămîntului seral** sau este înscris la **învăţămîntul fără frecvenţă** şi cînd are calitatea de angajat şi deci şi mijloace cu care să se întreţină; textul iniţial cuprindea şi aceste din urmă cazuri nejustificate;

Plata alocaţiei de întreţinere ar trebui sistată cînd se primeşte o altă formă de întreţinere, fie din partea statului, fie a **unei organizaţii obşteşti.**

Ţinînd seama de aceste observaţii, alin. 2 prevede textul pe care-l aveţi şi care dă satisfacţie acestor obiecţii.

5. La art. 7 devenit 8, alin. 2 — faţă de împrejurarea că măsura supravegherii deosebite durează pînă la îndreptarea minorului, dar nu mai puţin de un an, s-a propus reformularea ultimei fraze în felul următor:

„Măsura supravegherii deosebite durează pînă la îndreptarea minorului, dar nu mai puţin de un an şi fără a se depăşi vîrsta de 18 ani".

6. La art. 13 devenit 14 s-a propus introducerea unui nou alineat, imediat după primul — prin care să se stabilească termenul în care comisia pentru ocrotirea minorilor trebuie să soluţioneze cauza — avînd următorul cuprins:

„Comisia soluţionează cauza în termen de cel mult 30 de zile de la data sesizării".

La alin. 2 şi 3 (devenit alin. 3 şi 4) din acelaşi articol — avînd în vedere că, pentru cazuri asemănătoare, Codul familiei prevede vîrsta de 10 ani de la care minorii sînt ascultaţi în legătură cu măsurile care se iau cu privire la ei (de pildă, în cazul divorţului părinţilor sau al înfierii minorilor etc.), s-a propus modificarea în acest sens a alineatelor respective, care prevedeau vîrsta de 14 ani în loc de 10. Totodată, s-a apreciat că, în cazul minorilor deficienţi, este suficientă o prevedere, potrivit căreia aceştia vor fi chemaţi numai dacă prezenţa lor este necesară. În consecinţă, s-a propus redactarea corespunzătoare a alineatelor respective, în forma pe care o aveţi la îndemînă.

7. La art. 15 devenit 16 — considerînd necesară comunicarea hotărîrii comisiei pentru ocrotirea minorilor instituţiilor de ocrotire cărora li se încredinţează minorul, mai ales că acestea nu se află totdeauna pe teritoriul judeţului în care este competentă comisia respectivă, s-a propus introducerea unui alineat nou, după actualul alin. 1, avînd următorul cuprins:

„Dacă s-a dispus încredinţarea minorului unei instituţii de ocrotire, hotărîrea se comunică acesteia şi organului în subordinea căruia se află instituţia".

Întrucît propunerile făcute în comisiile noastre au fost acceptate de iniţiator şi introduse în proiectul supus discuţiilor dumneavoastră — Comisia juridică şi Comisia pentru sănătate, muncă şi asigurări sociale, vă roagă să adoptaţi în această ultimă redacţiune Proiectul de lege privind regimul ocrotirii unor categorii de minori care răspunde în mod cu totul satisfăcător unei nevoi adînc resimţite.

LUCRĂRILE SESIUNII

(Urmare din pag. 1)

noile reglementări le au în fructificarea superioară a eforturilor poporului nostru, în creşterea forţei economice a patriei, în ridicarea bunăstării şi progresului social.

Vorbitorii au făcut totodată mii şi mii de propuneri şi sugestii, care s-au încadrat în principiile de bază ale noii legi. Asemenea propuneri, împreună cu cele făcute de deputaţii celor două comisii permanente ale Marii Adunări Naţionale — de sănătate, muncă, asigurări sociale şi juridică — au fost incluse în proiectul de lege, supus dezbaterii şi aprobării Marii Adunări Naţionale. Un însemnat grup de propuneri va fi inclus în îndrumătorul cu privire la întocmirea regulamentului de ordine interioară din întreprinderi şi instituţii, iar cele care se referă la alte aspecte ale raporturilor juridice de muncă vor fi folosite cu ocazia elaborării unor noi reglementări în domeniul legislaţiei muncii şi ocrotirii sociale.

Marea Adunare Naţională, votînd Legea organizării şi disciplinei muncii în unităţile socialiste de stat, a adoptat un nou şi important act juridic — sintetizînd voinţa întregului popor.

La următorul punct de pe ordinea de zi, deputatul **Mihai Marinescu**, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a prezentat expunerea la **Proiectul Legii privind asigurarea şi controlul calităţii produselor.**

Deputatul **Mihail Florescu**, vicepreşedintele Comisiei pentru industrie, construcţii şi transporturi, a prezentat raportul acestei comisii şi al Comisiei juridice la proiectul de lege în dezbatere.

La discuţia generală asupra Proiectului de Lege au luat cuvîntul deputaţii: **Mihai Nicolae**, prim-secretar al Comitetului judeţean —Brăila al P.C.R., preşedintele Consiliului popular judeţean, **Aurel Bozgan**, directorul Fabricii de maşini-unelte şi agregate — Bucureşti, **Ioan Benkö**, prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean Mureş, **Mihai Suder**, ministrul industriei lemnului, **Dumitru Joiţa**, secretar al Comitetului municipal — Bucureşti al P.C.R., **Silvia Irofte**, inginer la Fabrica de Postav din Buhuşi, judeţul Bacău, **Richard Winter**, prim-secretar al Comitetului judeţean — Sibiu al P.C.R., preşedintele Consiliului popular judeţean, **Gheorghe Stancu**, maistru la Întreprinderea de construcţii şi montaje nr. 2 Bucureşti, **Gelu Kahu**, directorul Institutului de cercetări şi proiectării pentru construcţii navale — Galaţi precum şi ministrul industriei uşoare, **Ion Crăciun.**

Proiectul de Lege a fost dezbătut apoi pe articole şi supus în întregime votului secret, cu bile. Marea Adunare Naţională a adoptat **Legea privind asigurarea şi controlul calităţii produselor.**

După-amiază, Marea Adunare Naţională a trecut la dezbaterea Proiectului de Lege privind regimul ocrotirea unor categorii de minori. Expunerea la acest proiect de lege a fost făcută de ministrul justiţiei **Teodor Vasiliu**, iar raportul Comisiei juridice şi al Comisiei pentru sănătate, muncă şi asigurări sociale la proiectul în discuţie a fost prezentat de deputatul **Traian Ionaşcu**, preşedintele Comisiei Juridice.

În cadrul dezbaterii generale au luat cuvîntul deputaţii **Simion Dobrovici**, prim-secretar al Comitetului judeţean Vrancea al P.C.R., preşedintele Consiliului popular judeţean, **Suzana Gâdea**, preşedinta Consiliului Naţional al Femeilor, **Gheorghe Tudor**, prim-vicepreşedinte al Consiliului popular judeţean Buzău, **Floarea Ispas**, secretar al C.C. al U.T.C., **Mihail Hans Wellmann** directorul Liceului nr. 2 din Sighişoara, judeţul Mureş, **Elena Pethö**, preşedinta Comitetului judeţean Harghita al femeilor, şi **Ioan Manciuc**, prim-secretar al Comitetului municipal Iaşi al P.C.R., preşedintele Consiliului popular municipal.

Proiectul de lege a fost discutat apoi pe articole şi supus votului deputaţilor. Marea Adunare Naţională a adoptat prin vot secret cu bile **Legea privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.**

Lucrările sesiunii continuă vineri dimineaţa.

SESIUNEA MARII ADUNARI NAŢIONALE

LEGEA PRIVIND REGIMUL OCROTIRII UNOR CATEGORII DE MINORI

CAPITOLUL I
Categoriile de minori ocrotiţi şi formele de ocrotire

Art. 1. — Ocrotirea, potrivit prezentei legi, se acordă minorilor :

a) ai căror părinţi sînt decedaţi, necunoscuţi sau în orice altă situaţie care duce la instituirea tutelei, dacă nu au bunuri sau alte mijloace materiale proprii şi nu există persoane care au fost obligate sau care pot fi obligate să-i întreţină ;

b) care, fiind deficienţi, au nevoie de o îngrijire specială ce nu le poate fi asigurată în familie ;

c) a căror dezvoltare fizică, morală sau intelectuală ori a căror sănătate este primejduită în familie ;

d) care au săvîrşit fapte prevăzute de legea penală, dar nu răspund penal sau sînt expuşi să săvîrşească asemenea fapte ori ale căror purtări contribuie la răspîndirea de vicii sau deprinderi imorale în rîndul altor minori.

Art. 2. — (1) Minorii prevăzuţi în articolul 1 litera a, precum şi minorii a căror sănătate este primejduită în familie, pot fi daţi în plasament familial unei familii — soţ şi soţie — sau unei persoane care consimte la aceasta şi care prezintă condiţiile morale, materiale şi sanitare necesare.

(2) Plasamentul familial se face cu încuviinţarea părinţilor sau tutorelui, de către comitetul executiv al consiliului popular judeţean sau al municipiului Bucureşti, prin organul de asistenţă socială

(3) Familia sau persoana care primeşte un minor în plasament familial îi asigură acestuia întreţinerea, precum şi celelalte condiţii necesare creşterii şi educării sale, potrivit celor hotărîte de părinţi sau tutore. Ea are dreptul la o alocaţie de întreţinere a minorului, al cărei cuantum se stabileşte prin hotărîre a Consiliului de Miniştri.

Art. 3. — (1) În cazul în care privitor la minorii arătaţi în articolul precedent nu a fost posibil să se ia măsura plasamentului familial, precum şi în cazul în care dezvoltarea fizică, morală sau intelectuală a minorului este primejduită în familie, comisia pentru ocrotirea minorilor poate hotărî încredinţarea lui unei familii ori unei persoane, cu consimţămîntul acesteia.

(2) Familia sau persoana căreia i s-a încredinţat minorul, în condiţiile prezentului articol, are faţă de acesta drepturile şi îndatoririle ce potrivit legii revin părinţilor privitor la persoana minorului şi beneficiază de alocaţia ce se acordă în cazul plasamentului familial.

Art. 4. — Ministerul Muncii va stabili criteriile în baza cărora alocaţia de întreţinere se reduce ori nu se mai plăteşte, dacă cei care primesc în plasament familial sau le sînt încredinţaţi minori, au, potrivit legii, obligaţia să-i întreţină.

Art. 5. — (1) În vederea creşterii, educării şi pregătirii şcolare şi profesionale a minorilor deficienţi, precum şi a minorilor arătaţi în articolul 1 literele a şi c, dacă faţă de aceştia din urmă nu s-a putut lua nici una din măsurile prevăzute în articolele precedente, comisia pentru ocrotirea minorilor poate dispune încredinţarea lor, după caz, uneia din următoarele instituţii de ocrotire :

a) leagăne pentru copii în vîrstă de pînă la 3 ani ;

b) case de copii pentru preşcolari şi şcolari ;

c) grădiniţe, precum şi şcoli generale şi licee de cultură generală pentru deficienţi, recuperabili ;

d) şcoli profesionale şi licee de specialitate pentru deficienţi recuperabili ;

e) cămine şcoală şi cămine atelier pentru deficienţi, parţial recuperabili ;

f) cămine pentru deficienţi nerecuperabili.

(2) Instituţiile de ocrotire prevăzute în aliniatul 1 literele d şi e funcţionează în subordinea Ministerului Muncii, iar celelalte în subordinea comitetelor executive ale consiliilor populare judeţene ori al municipiului Bucureşti.

(3) În şcolile profesionale prevăzute în alineatul 1 litera d pot fi primiţi şi minori deficienţi recuperabili care din diferite motive au întrerupt învăţămîntul obligatoriu de cultură generală, dacă au depăşit vîrsta de 14 ani.

Art. 6 — (1) Cînd împrejurările care au determinat luarea uneia din măsurile de ocrotire s-au schimbat, comitetul executiv al consiliului popular sau comisia pentru ocrotirea minorilor, după caz, o poate revoca sau înlocui cu altă măsură, ori poate dispune schimbarea familiei sau persoanei la care se află minorul

(2) Dispoziţiile alineatului precedent se aplică şi în cazurile în care încredinţarea minorului a fost dispusă prin hotărîre judecătorească definitivă, cu excepţia acelora în care luarea măsurii de ocrotire rămîne, potrivit codului familiei, în competenţa instanţelor judecătoreşti.

Art. 7. — (1) Internarea în casele de copii, în şcolile generale pentru deficienţi recuperabili, în căminele şcoală pentru deficienţi parţial recuperabili, precum şi plasamentul familial şi măsura încredinţării, cu plata alocaţiei de întreţinere, durează pînă la absolvirea învăţămîntului obligatoriu.

(2) În cazul în care după absolvirea şcolii generale, acela faţă de care s-a luat măsura de ocrotire se pregăteşte prin ucenicie la locul de muncă ori îşi continuă studiile într-o formă de învăţămînt de zi, el rămîne, dacă consimte, în grija instituţiei de ocrotire, a persoanei ori familiei căreia i-a fost încredinţat sau la care a fost dat în plasament familial, cu dreptul la plata alocaţiei de întreţinere pentru perioadele în care nu primeşte o altă formă de întreţinere din partea statului sau a unei organizaţii obşteşti, pînă la terminarea uceniciei sau a studiilor, dar fără a depăşi vîrsta de 25 ani.

(3) Dacă la data absolvirii şcolii generale minorul este incapabil de muncă sau nu s-a încadrat în muncă din alte motive temeinice, durata măsurii de ocrotire precum şi plata alocaţiei de întreţinere se prelungeşte pînă la încetarea motivului pentru care minorul nu s-a încadrat în muncă, dar fără a depăşi vîrsta de 18 ani.

(4) Internarea minorului într-un cămin pentru deficienţi nerecuperabili durează pînă la majorat.

Art. 8. — (1) Faţă de minorii arătaţi în articolul 1 litera d, comisia pentru ocrotirea minorilor poate lua una din următoarele măsuri educative :

a) supravegherea deosebită;

b) internarea într-o şcoală specială de reeducare care funcţionează în subordinea Ministerului Muncii.

(2) Supravegherea deosebită constă, potrivit condiţiilor stabilite de Comisia centrală pentru ocrotirea minorilor, în lăsarea minorului în grija părinţilor sau a tutorelui, punîndu-li-se în vedere că au îndatorirea de a-l supraveghea îndeaproape în scopul îndreptării sale. Măsura supravegherii deosebite durează pînă la îndreptarea minorului, dar nu mai puţin de 1 an şi fără a se depăşi vîrsta de 18 ani.

(3) Măsura internării într-o şcoală specială de reeducare se ia pe timp nedeterminat, faţă de minorul în vîrstă de cel puţin 10 ani, atunci cînd se apreciază că măsura supravegherii deosebite nu ar fi eficientă pentru îndreptarea minorului sau în cazul în care, deşi i s-a aplicat măsura supravegherii deosebite, aceasta nu a dat rezultatele urmărite. Internarea într-o şcoală specială de reeducare nu poate fi dispusă faţă de minorii deficienţi, aceştia urmînd a fi încredinţaţi instituţiilor de ocrotire corespunzătoare.

Art. 9. — (1) La cererea conducerii şcolii speciale de reeducare comisia pentru ocrotirea minorilor poate dispune, privitor la minorul care dă dovadă de îndreptare înainte de împlinirea vîrstei de 18 ani, înlocuirea internării prin supravegherea deosebită.

(2) În cazul în care minorul internat într-o şcoală specială de reeducare nu a dobîndit pînă la majorat o calificare profesională, comisia în a cărei rază teritorială se află şcoala poate aproba, la cererea conducerii şcolii şi cu consimţămîntul elevului, rămînerea acestuia în şcoală pînă la obţinerea calificării, dar fără a depăşi vîrsta de 20 ani. Dacă la împlinirea vîrstei de 18 ani elevul urmează învăţămîntul liceal, se aplică în mod corespunzător dispoziţiile articolului 7 alineatul 2.

Art. 10. — (1) Consiliile populare judeţene şi al municipiului Bucureşti organizează centre de primire unde sînt trimişi, în caz de nevoie, minorii în vîrstă de peste 3 ani, pînă la trecerea lor într-o altă instituţie de ocrotire sau pînă la luarea unei alte măsuri în privinţa lor.

(2) Minorii vor fi primiţi în centrele de primire sau, după caz, în leagăne pentru copii pe baza hotărîrii comisiei pentru ocrotirea minorilor în a cărei rază teritorială au fost găsiţi sau descoperiţi, iar în caz de urgenţă la cererea organelor miliţiei sau a autorităţii tutelare, comisia urmînd însă a se pronunţa de îndată.

Art. 11. — (1) Instituţiile de ocrotire funcţionează potrivit regulamentelor emise, corespunzător caracterului instituţiei, de Ministerul Sănătăţii, Ministerul Învăţămîntului sau Ministerul Muncii. Fiecare din aceste ministere va emite regulamentul cu consultarea celorlalte, a Comitetului de Stat pentru Economia şi Administraţia Locală, a Uniunii Tineretului Comunist şi a Consiliului Naţional al Femeilor.

(2) Comitetele de femei au dreptul să exercite controlul obştesc în toate instituţiile de ocrotire.

CAPITOLUL II
Comisiile pentru ocrotirea minorilor

Art. 12. — Pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare judeţene şi al municipiului Bucureşti se organizează comisii pentru ocrotirea minorilor, avînd următoarele atribuţii :

a) iau, cu privire la categoriile de minori prevăzute în articolul 1, măsurile de ocrotire corespunzătoare, cu excepţia plasamentului familial;

b) urmăresc dezvoltarea minorilor faţă de care s-au luat măsuri de ocrotire şi examinează plîngerile şi cererile acestora, sesizînd, dacă este cazul, instituţiile de ocrotire sau organele cărora le sînt subordonate.

Art. 13. — (1) Comisia pentru ocrotirea minorilor se compune din secretarul comitetului executiv al consiliului popular ca preşedinte, din cîte un delegat al direcţiei pentru probleme de muncă şi ocrotiri sociale, inspectoratului şcolar, direcţiei sanitare, direcţiei pentru administraţia locală de stat, inspectoratului miliţiei, organelor judeţene sau ale municipiului Bucureşti ale sindicatelor, Uniunii Tineretului Comunist şi organizaţiei de femei, precum şi din doi părinţi care au dovedit, în creşterea copiilor lor, o grijă deosebită.

(2) Componenta comisiei se stabileşte prin decizie de către comitetul executiv al consiliului popular judeţean sau al municipiului Bucureşti.

Art. 14. — (1) Comisia competentă să soluţioneze cauza este aceea în a cărei rază teritorială se află localitatea unde domiciliază minorul, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Comisia soluţionează cauza în termen de cel mult 30 de zile de la data sesizării

(3) În faţa comisiei vor fi chemaţi părinţii sau tutorele, minorul care a împlinit vîrsta de 10 ani, precum şi orice persoane care pot da relaţii în cauză ; minorii prevăzuţi în articolul 1 litera b vor fi chemaţi numai dacă prezenţa lor este necesară.

(4) Dacă minorii prevăzuţi în articolul 1 litera d nu se prezintă, se va cere sprijinul organelor miliţiei.

(5) Dacă, fără motive temeinice, persoanele chemate nu se prezintă, comisia are dreptul să le aplice o amendă de la 25 la 250 lei, putînd în cazuri justificate să dispună reducerea sau scutirea de amendă.

Art. 15. — (1) Comisia se constituie valabil cu majoritatea membrilor ei şi dacă printre cei prezenţi se află pe lîngă preşedinte, delegaţii direcţiei pentru probleme de muncă şi ocrotiri sociale, inspectoratului şcolar şi direcţiei sanitare. Prezenţa delegatului inspectoratului miliţiei este obligatorie atunci cînd comisia examinează cauze privind minorii prevăzuţi în articolul 1 litera d. Hotărîrile comisiei se iau cu majoritatea voturilor membrilor care o alcătuiesc.

(2) Şedinţele comisiei nu sînt publice. Comisia poate admite să fie de faţă şi alte persoane decît cele chemate, dacă apreciază că prezenţa lor este utilă.

Art. 16. — (1) Hotărîrea comisiei se comunică, după caz, părinţilor sau tutorelui, familiei ori persoanei căreia minorul i-a fost încredinţat, procurorului şi autorităţii tutelare, precum şi minorului, dacă acesta a împlinit 14 ani.

(2) Dacă s-a dispus încredinţarea minorului unei instituţii de ocrotire, hotărîrea se comunică şi acesteia.

(3) În cazul în care s-a aplicat o amendă ori s-a dispus obligarea la plata contribuţiei sau suportarea de către minor a cheltuielilor necesare ocrotirii sale, o copie a hotărîrii se comunică, în vederea executării, organului financiar al comitetului executiv al consiliului popular de la domiciliul celui obligat la plată.

(4) Hotărîrile comisiei sînt executorii.

(5) În cazul în care există opunere la executarea unei hotărîri, o copie a acesteia se va comunica organelor miliţiei în vederea executării.

Art. 17. — (1) Împotriva hotărîrilor comisiei pentru ocrotirea minorilor, cu excepţia acelora prin care s-a aplicat o amendă, persoanele şi organele prevăzute la articolul 16 aliniatul 1 pot face contestaţie în termen de 5 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază teritorială domiciliază minorul.

(2) Judecătoria soluţionează contestaţia în termen de cel mult 15 zile de la data sesizării, cu citarea organelor şi persoanelor arătate în articolul 16 alineatul 1 dispoziţiile articolului 15 alineatul 2 şi articolului 16 alineatul 3 fiind aplicabile. Cauzele se judecă în complet format dintr-un judecător şi doi asesori populari, desemnaţi dintre asesorii care, ca părinţi, au dovedit în creşterea copiilor lor o grijă deosebită. Participarea procurorului este obligatorie.

(3) Hotărîrile pronunţate sînt definitive.

CAPITOLUL III
Asigurarea cheltuielilor necesare ocrotirii minorilor

Art. 18. — (1) Cheltuielile necesare pentru ocrotirea minorilor în instituţiile de ocrotire, precum şi plata alocaţiei de întreţinere a minorilor, se fac de la bugetul statului.

(2) Barémurile de dotare a instituţiilor de ocrotire, precum şi cele de echipament pentru minorii internaţi în aceste instituţii, se stabilesc, după caz, de Ministerul Sănătăţii, Ministerul Învăţămîntului sau Ministerul Muncii, cu acordul Ministerului Finanţelor.

Art. 19. — (1) Persoanele care, potrivit legii, au datoria de a întreţine pe minorii cărora li se asigură ocrotire în condiţiile legii de faţă, vor fi obligate prin hotărîrea organului care a luat măsura de ocrotire să verse lunar statului o contribuţie, pe toată perioada cît durează măsura de ocrotire ; în cazul minorilor internaţi în şcoli profesionale pentru deficienţi recuperabili, se aplică normele privind învăţămîntul profesional.

(2) Cuantumul contribuţiei se stabileşte potrivit prevederilor codului familiei, în funcţie de venitul mediu realizat în ultimele 6 luni, anterioare obligării la plată, iar pentru membrii cooperativelor agricole de producţie în funcţie de venitul realizat în anul precedent acestei date ; în cazul schimbării împrejurărilor, cuantumul contribuţiei poate fi modificat.

(3) Minorul care are pensie de urmaş sau alte venituri suportă cheltuielile necesare asigurării ocrotirii sale. Cuantumul lor se stabileşte prin hotărîrea organului care a luat măsura de ocrotire, pe baza normelor emise, după caz, de Ministerul Sănătăţii, Ministerul Învăţămîntului sau Ministerul Muncii, cu acordul Ministerului Finanţelor.

CAPITOLUL IV
Comisia centrală pentru ocrotirea minorilor

Art. 20. — (1) Pentru îndrumarea şi coordonarea activităţii de ocrotire a minorilor se instituie o comisie centrală care va funcţiona la Ministerul Muncii.

(2) Comisia centrală se compune dintr-un adjunct al ministrului muncii, ca preşedinte, din specialişti delegaţi de Ministerul Sănătăţii, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Învăţămîntului, Ministerul Justiţiei, Comitetul de Stat pentru Economia şi Administraţia Locală, Procuratura Generală, Uniunea Generală a Sindicatelor din România, Uniunea Tineretului Comunist, Consiliul Naţional al Femeilor şi Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor, precum şi din alţi specialişti. Componenţa comisiei se stabileşte prin ordinul ministrului muncii.

(3) Comisia centrală va putea aproba organizarea de comisii pentru ocrotirea minorilor pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare municipale, ale sectoarelor municipiului Bucureşti, oraşeneşti şi comunale, stabilindu-le competenţa materială şi teritorială ; membrii acestor comisii vor fi desemnaţi de comitetul executiv al consiliului popular judeţean sau al municipiului Bucureşti, dispoziţiile articolului 13 fiind aplicabile în mod corespunzător.

(4) În scopul aplicării unitare a dispoziţiilor legale, comisia centrală poate da îndrumări comisiilor pentru ocrotirea minorilor.

(5) Hotărîrile comisiei centrale se iau cu majoritatea membrilor ei.

CAPITOLUL V
Dispoziţii speciale şi finale

Art. 21. — Actele procedurale în legătură cu aplicarea dispoziţiilor prezentei legi sînt scutite de orice taxă.

Art. 22. — Minorii neinfractori aflaţi în institutele speciale de reeducare ale Ministerului Afacerilor Interne pe baza unei hotărîri judecătoreşti vor fi menţinuţi în aceste institute, dispoziţiile prezentei legi privind durata măsurii, înlocuirea acesteia şi rămînerea în continuare în şcolile speciale de reeducare fiind aplicabile.

Art. 23. — Dispoziţiile privitoare la alocaţia cuvenită în cazul în care minorul este încredinţat unei familii sau persoane, la determinarea contribuţiei la cheltuielile necesare ocrotirii minorului, precum şi la comunicarea hotărîrii prin care s-a dispus încredinţarea minorului se vor aplica şi în cazurile în care această măsură este luată de instanţa judecătorească, în aplicarea prevederilor codului familiei.

Art. 24. — Cauzele privitoare la minorii aflaţi în situaţiile prevăzute la articolul 1, pendinte în faţa judecătoriilor, se trimit spre soluţionare comisiilor pentru ocrotirea minorilor competente. Cauzele în care s-a pronunţat o hotărîre judecătorească nedefinitivă se soluţionează de tribunale, potrivit dispoziţiilor prezentei legi.

Art. 25. — (1) Hotărîrea nr. 309/1954 privind ocrotirea copiilor rămaşi fără părinţi sau lipsiţi de posibilitatea de a fi crescuţi în familie, articolul 104 din codul familiei, articolul 8 alineatul 3 din Decretul nr. 285/1960 privind acordarea alocaţiei de stat pentru copii, Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 106/1965 privind organizarea şi funcţionarea învăţămîntului de cultură generală pentru copii cu deficienţe senzoriale, fizice şi intelectuale, precum şi orice alte dispoziţii contrare, se abrogă.

(2) Dispoziţiile prezentei legi intră în vigoare după 45 de zile de la publicare.

Discuţiile generale pe marginea Proiectului Legii privind regimul ocrotirii unor categorii de minori

Exprimîndu-şi deplinul acord cu prevederile proiectului de lege cu privire la regimul ocrotirii unor categorii de minori, deputatul **SIMION DOBROVICI** a spus în continuare :

Legea supusă discuţiei relevă grija deosebită pe care o manifestă statul pentru acei minori care nu au asigurate în familiile lor condiţiile necesare unei normale dezvoltări fizice, morale şi intelectuale.

În acest sens şi în judeţul nostru situaţia minorilor lipsiţi de posibilitatea de a fi crescuţi în familiile lor a constituit o preocupare permanentă a organelor judeţene de partid şi de stat. Prin mijloacele pe care le avem la dispoziţie, am luat măsurile necesare care să asigure acestei categorii de minori condiţii de dezvoltare normală internîndu-i în diferite instituţii de ocrotire, dîndu-i în grija unor familii, controlînd îndeaproape modul cum tutorii se ocupă de creşterea şi educarea lor.

În continuare deputatul a spus : Existenţa la nivelul judeţului a mai multor organe care se ocupau sectorizat de ocrotirea minorilor a determinat întîrzierea nejustificată a aplicării măsurilor ce se impuneau pentru asigurarea condiţiilor materiale de ocrotire a minorilor prin plasament familial, internare în şcoli speciale ori prin alte acţiuni de ajutorare. Şi în prezent sînt cazuri ce impun urgenţă în soluţionare şi în care, din cauza reglementărilor în vigoare şi a procedurii greoaie, rezolvarea este tărăgănată. Prevederea privind înfiinţarea unei comisii judeţene, care să coordoneze şi să răspundă de ocrotirea minorilor are o importanţă deosebită, deoarece ea înlătură paralelismul şi greutăţile existente. Se va asigura astfel o mai mare operativitate în luarea măsurilor ce privesc ocrotirea minorilor.

Consider deosebit de preţioasă prevederea din proiect cu privire la stabilirea limitei de vîrstă maximă de întreţinere. Această măsură va înlătura neconcordanţa dintre situaţia de fapt şi legislaţia în vigoare, oferind condiţii necesare acestor categorii de copii de a-şi continua instruirea şi după absolvirea învăţămîntului general obligatoriu.

Înfiinţarea de noi instituţii de ocrotire şi educare a minorilor, preconizată de noua lege, — a continuat vorbitorul — va asigura condiţiile cele mai bune pentru recuperarea minorilor. Faptul că majoritatea acestor instituţii va funcţiona în subordinea directă a comitetelor executive ale consiliilor populare judeţene şi al municipiului Bucureşti, creează posibilitatea cunoaşterii în mai mare măsură a tuturor cazurilor care urmează a beneficia de ajutorul statului şi care presupun o rezolvare mult mai operativă.

Întrucît pentru creşterea şi educarea minorilor sînt răspunzători şi părinţii acestora, consider că prevederea din proiect privitoare la contribuţia părinţilor în raport cu veniturile pe care le realizează este pe deplin îndreptăţită, din punct de vedere social, această măsură va duce şi la creşterea răspunderii părinţilor pentru educarea copiilor.

Legat de aceste probleme, supun atenţiei dumneavoastră următoarea propunere : avînd în vedere că în centrele mari urbane în situaţiile cînd ambii părinţi sînt în cîmpul muncii, mulţi copii rămîn fără supravegherea permanentă a acestora, să se studieze de către consiliile populare posibilitatea înfiinţării de semi-internate şi internate, în care copiii să fie îndeaproape controlaţi şi îndrumaţi, părinţii urmînd a suporta o contribuţie corespunzătoare.

Apreciind grija ce o manifestă permanent partidul şi statul nostru pentru ocrotirea şi educarea tinerei generaţii, deputata **SUZANA GĂDEA** s-a referit la activitatea mişcării de femei în vederea întăririi familiei şi educării copiilor în spiritul idealurilor umaniste ale socialismului.

În cadrul larg al problemelor legate de grija pentru creşterea şi educaţia tinerei generaţii, a spus vorbitoarea, se plasează şi legea pe care o discutăm privitoare la ocrotirea unor categorii de minori. Cu toate progresele înregistrate în ceea ce priveşte întărirea familiei, ridicarea nivelului de conştiinţă al oamenilor muncii, continuă să existe o serie de situaţii în care se impun măsuri speciale de ocrotire a minorilor, intervenţia activă a statului. Ne referim atît la copiii cărora nu li se poate asigura evoluţia normală în familie, cît şi la cei care prezintă anumite deficienţe fizice, senzoriale, psihice şi de comportament, şi pentru ocrotirea cărora funcţionează o reţea specială de instituţii, cum sînt case de copii, cămine-şcoală, şcoli profesionale.

Ocrotirea pe care statul o acordă minorilor nu încetează nici în cazul cînd aceştia încalcă legile ţării şi comit fapte antisociale. Experienţa vieţii ne arată că minorii cu comportări negative sau dintre cei lipsiţi de ajutorul familial, au devenit, datorită creşterii şi educării în instituţii pentru copii, elemente valoroase pentru societate. De aceea, înţelegem cu toţii ce mare este însemnătatea socială a acestor măsuri de ocrotire şi cît de grave pot fi urmările neasigurării lor la timp. Totodată, este limpede că o îndatorire de mare răspundere pentru organizaţiile de masă şi obşteşti, pentru unele instituţii de stat este de a face ca, prin diferite acţiuni educative, sanitare, asemenea cazuri să fie cît mai puţine.

Proiectul de lege pe care-l dezbatem — a continuat vorbitoarea dă o deosebită atenţie instituţiei plasamentului familial, ca formă de ocrotire, şi prevede măsuri stimulative substanţiale. În acest sens, se acordă atenţia cuvenită unei forme de ocrotire, care în ultimii ani a fost pe nedrept neglijată. Mă refer la faptul că minorii ai căror părinţi sînt decedaţi, necunoscuţi sau în altă situaţie care duce la instituirea tutelei, în cazurile cînd nu există persoane obligate sau care ar putea fi obligate să-i întreţină, precum şi cei a căror sănătate este primejduită în familie pot fi daţi în plasament familial unei familii sau unei persoane, care consimte la aceasta şi care prezintă condiţii morale, materiale şi sanitare necesare. Faţă de legislaţia trecută, care punea pe prim plan instituţionalizarea acestor categorii de copii, în actualul proiect de lege se pune accentul pe refacerea, ori de cîte ori este posibil, a unui mediu familial, în familii care doresc acest lucru.

În legătură cu organizarea şi funcţionarea instituţiilor de ocrotire, aş dori să-mi exprim satisfacţia, în numele întregii mişcări de femei din ţara noastră, pentru includerea în proiectul de lege, în cadrul art. 10, a prevederii privind dreptul comitetelor femeilor de a exercita controlul obştesc în toate instituţiile de ocrotire. Prevederea menţionată privind controlul obştesc în instituţiile de ocrotire a minorilor, dovadă de mare încredere, impune o accentuare considerabilă a preocupărilor şi eforturilor noastre pe această linie.

Între trăsăturile specifice, care fac mîndria orînduirii noastre socialiste şi care aşează statul nostru în rîndul naţiunilor care acordă o deosebită grijă pregătirii propriului viitor, se înscrie preocuparea atentă pentru creşterea şi educarea tinerei generaţii, a spus deputatul **GHEORGHE TUDOR.**

Proiectul de lege supus spre dezbatere şi adoptare actualei sesiuni a Marii Adunări Naţionale se înscrie ca un act nou, revelator, pentru grija statului şi partidului faţă de tineri, în spiritul de adîncă şi părintească ocrotire în care creşte şi se dezvoltă la noi tînăra generaţie. El are meritul de a actualiza şi întregi dispoziţiile legale în vigoare, creînd astfel cadrul juridic adecvat rezolvării problemelor acelor categorii de minori care necesită o ocrotire deosebită datorită situaţiei lor familiale sau personale.

Legislaţia nu a ţinut întotdeauna pasul cu transformările sociale intervenite şi cu măsurile luate de statul nostru în alte domenii. Astfel, deşi s-a trecut la învăţămîntul obligatoriu de 10 ani, ocrotirea minorilor — potrivit actualelor dispoziţii — se acordă numai pînă la vîrsta de 14 ani. Problema îşi găseşte acum rezolvare în proiectul noii legi.

În continuare, vorbitorul a subliniat importanţa înfiinţării — ca formă de coordonare a activităţii tuturor organelor locale de stat şi obşteşti care au atribuţii în problemele ocrotirii minorilor — a comisiilor pentru ocrotirea minorilor pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare judeţene şi al municipiului Bucureşti.

Comisiile pentru ocrotirea minorilor vor avea un rol deosebit de important în depistarea, luarea în evidenţă şi cunoaşterea aprofundată a tuturor minorilor care fac obiectul legii de faţă, pentru a se lua din timp cele mai corespunzătoare măsuri de ocrotire.

Avînd în vedere că măsurile speciale ce se iau faţă de categoriile de minori care au săvîrşit fapte prevăzute de legea penală dar nu răspund penal, sau sînt expuşi să săvîrşească asemenea fapte, ori contribuie la răspîndirea de vicii sau deprinderi imorale în rîndul altor minori au un caracter de educare, care ţine de atribuţiile organelor de ocrotire, consider că în mod just s-a apreciat ca în viitor educarea acestor tineri să se facă în unităţi cu un profil deosebit de acela al minorilor infractori — fiind bine venită dispoziţia de înfiinţare a unor şcoli speciale, care să fie subordonate Ministerului Muncii.

Participarea noastră, a reprezentanţilor tineretului, la dezbaterea acestui proiect de lege ca şi la adoptarea altor decizii sociale, a spus în cuvîntul său deputata **FLOAREA ISPAS,** ilustrează grăitor faptul că tînăra generaţie este beneficiarul direct al procesului de lărgire continuă a democraţiei socialiste.

Vorbitoarea a subliniat oportunitatea prevederii cuprinse în proiectul de lege prin care reprezentanţi ai Uniunii Tineretului Comunist intră în componenţa comisiilor pentru ocrotirea minorilor şi preocupările sporite din ultima vreme pe care U.T.C. le are pentru activitatea educativă în rîndul categoriilor de minori la care se referă proiectul de lege şi, în special, pentru munca de reeducare a acelora care, lipsiţi de o supraveghere atentă din partea familiei sau a şcolii au săvîrşit fapte antisociale.

Adevărurile fundamentale ale pedagogiei moderne, ca şi experienţa pe care a acumu-

(Continuare în pag. a V-a)

SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Discuțiile generale pe marginea Proiectului Legii privind regimul ocrotirii unor categorii de minori

(Urmare din pag. a IV-a)

lat-o U.T.C. în cadrul unor acțiuni comune întreprinse împreună cu școala, autoritatea tutelară, cu organele de miliție și procuratură — a spus în continuare vorbitoarea — ne îndreptățesc să afirmăm că — recuperarea unor minori fiind mai dificilă decît prevenirea faptelor antisociale — trebuie să ne concentrăm atenția în primul rînd spre activitățile preventive încă din anii copilăriei, realizate în mod treptat pe parcursul anilor de școală, desigur în raport cu particularitățile de vîrstă.

Trebuie însă să recunoaștem faptul că în activitatea educativă se manifestă încă unele slăbiciuni; n-am găsit cele mai potrivite modalități de acțiune, mai ales pentru grupa de vîrstă de 13—15 ani, care prezintă particularități psiho-fiziologice complexe. Acești tineri ar trebui să se bucure din partea școlii, organizației de pionieri și U.T.C., de o tratare mult mai atentă, diferențiată, potrivit problemelor complexe ce le ridică particularitățile specifice acestei vîrste, cînd se plămădește caracterul și personalitatea viitorului adult.

Școala, ca principal factor de educație, prin întregul său proces instructiv-educativ, prin preocupările tuturor cadrelor didactice, colaborînd îndeaproape cu familia, cu organizațiile U.T.C. și de pionieri, poate și trebuie să pună mai mare accent pe formarea convingerilor morale, pe transmiterea nuanțată a sistemului de valori etice proprii socialismului.

Realizarea convergenței de cerințe între toți factorii educativi ar fi insuficientă dacă la ea n-ar concura și opinia publică; cu alte cuvinte, fără participarea activă, directă a omului din fiecare colectivitate.

Prin cadrul pe care-l stabilește legea, acest deziderat al educației — colaborarea, convergența de cerințe pe care trebuie să o promoveze toți factorii răspunzători — devine acum și o obligație juridică. Îndrumarea și ocuparea timpului liber încă din fragedă vîrstă spre activități practice, educative, ar preveni situația în care întîlnim, la 17 ani, tineri lipsiți de astfel de deprinderi, lipsiți de dragoste de muncă, din rîndul cărora se recrutează cea mai mare parte dintre delincvenții juvenili. Unii dintre aceștia, după absolvirea școlii generale, neintrînd în licee sau școli profesionale, nu sînt cuprinși nici în procesul de producție. Această categorie de preadolescenți și adolescenți (dar nu numai ei) trebuie să fie îndrumați de familie, școală, de organizațiile de copii și tineret să se încadreze în activitățile productive ale satului sau — în mediul urban — în industrie, potrivit aptitudinilor, potrivit capacității lor de muncă, într-un cuvînt să se califice la locul de muncă, să-și însușească o meserie, să fie cît mai utili societății.

În cuvîntul său, deputatul **MIHAIL HANS WELLMANN**, a acordat — în lumina proiectului de lege în dezbatere — unele aspecte specifice învățămîntului special al minorilor deficienți, și sarcinile de viitor ce se desprind pentru inspectoratele școlare în vederea asigurării unei eficiențe sporite în acest domeniu.

Concepută ca parte integrantă a învățămîntului general obligatoriu, rețeaua școlilor speciale pentru minorii deficienți s-a bucurat și în cadrul județului Mureș de o atenție specială. Școlarizarea integrală și profesionalizarea acestor categorii de minori, recuperarea lor totală sau parțială, prin încadrarea absolvenților în unitățile productive cu un profil corespunzător, constituie un profund act uman, un act ce corespunde intereselor societății, pentru că previne starea lor de dependență socială.

Comisiile județene pentru ocrotirea minorilor vor trebui să acorde o atenție deosebită depistării tinerilor aflați în situații speciale, orientării lor spre acele tipuri școlare și profesii care corespund naturii și gradului lor de deficiență, vîrstei, posibilităților intelectuale și aptitudinilor individuale, creîndu-le în acest mod condițiile necesare integrării lor în societate. Trebuie să urmărim mai competent, mai consecvent, evoluția lor sub raport intelectual și somatic, ușurîndu-le prin toate mijloacele integrarea în procesul de producție și viața socială, întărindu-le convingerea că pot și trebuie să fie membri utili ai societății.

O problemă deosebit de importantă este practicarea și în cadrul școlilor speciale a metodelor și procedeelor pedagogice moderne, individualizarea procesului de predare, tratamentul pedagogic diferențiat al elevilor, folosirea mai rațională a materialului didactic adecvat, corespunzător cerințelor specifice ale procesului de învățămînt în aceste școli.

În acest context, în fața organelor de învățămînt se pune sarcina deosebită de a urmări cu mai multă perseverență problema perfecționării de specialitate și psihopedagogice a personalului didactic din aceste unități de învățămînt, a cunoașterii aprofundate a problemelor de defectologie, psihologie, a metodicii de specialitate specifice acestor tipuri școlare, precum și a colaborării strînse cu personalul medical.

Consider că este necesar ca Ministerul Învățămîntului și institutele de specialitate să asigure, într-o măsură și mai mare decît în prezent, literatura de specialitate, necesară documentării și informării personale a cadrelor didactice care predau în aceste școli și îmbunătățirea și îmbogățirea materialului didactic aflat în dotația școlilor speciale.

Proiectul de lege privind regimul ocrotirii unor categorii de minori, pe care-l dezbate astăzi organul suprem al puterii de stat, se înscrie ca o expresie din cele mai elocvente în aria largă a înaltei și permanentei preocupări a partidului și statului pentru creșterea, educarea și ocrotirea tinerei generații, subliniază o dată mai mult profundul umanism al orînduirii noastre socialiste, a spus deputata **PETHÖ ELENA**.

La preocupările continue, pline de atenție ale organelor locale de partid și de stat pentru buna funcționare a caselor de copii, a școlilor speciale, a grădinițelor sezoniere existente în județul Harghita pentru asigurarea bazei materiale și a celorlalte condiții ca și această categorie de tineri să se dezvolte în condiții optime, s-a adăugat sprijinul entuziast al comitetelor de femei. Este firesc ca femeile, cu sensibilitatea lor caracteristică, cu căldura lor sufletească, izvorîtă din conștiința lor de mame și cetățene, să facă totul pentru ca asemenea copii să nu simtă nici o clipă lipsa căminului părintesc, să se bucure din plin de tot ceea ce statul nostru oferă cu generozitate și în același timp cu răspundere față de acești viitori cetățeni ai țării. Astfel, s-au întreprins o serie de acțiuni menite să creeze, să asigure un climat optim de educare și instruire în instituțiile respective, să facă viața copiilor cît mai bogată în bucurii și satisfacții. Serbarea zilelor de naștere ale acestor copii lipsiți de căldura căminului părintesc, ca și sărbătorirea pomului de iarnă, carnavalele, festivitățile prilejuite de „Ziua copilului", spectacolele cultural-artistice, contribuie la făurirea acelui climat care face din casele de copii școlari și preșcolari, din școlile ajutătoare speciale adevărate cămine familiale. În continuare, vorbitoarea a spus: Pe lîngă activitățile desfășurate pînă acum, cred că se cere sporită contribuția comitetelor femeilor la întărirea familiilor, prin acțiuni permanente care să conducă la scăderea numărului familiilor dezorganizate, la educarea mamelor în spiritul răspunderii morale și cetățenești pentru creșterea și pregătirea copiilor cărora le-au dat viață.

Consider pe deplin echitabil ca persoanele care au datoria de a întreține pe minorii cărora li se asigură ocrotire în condițiile proiectului de lege, să fie obligate la o contribuție bănească în funcție de venitul realizat, pe toată perioada cît durează măsura de ocrotire. Această prevedere va avea fără îndoială și un caracter educativ pe planul răspunderii părinteşti față de creșterea și îngrijirea multilaterală a copiilor.

Îmbunătățirile substanțiale prevăzute în proiectul ce-l dezbatem impun, după părerea mea, și unele măsuri referitoare la structura și programa instituțiilor pedagogice și ale unor facultăți, în sensul pregătirii unui număr sporit de cadre didactice în specialitățile prevăzute în planurile de învățămînt ale instituțiilor și școlilor speciale de ocrotire, creștere și educare a minorilor cu diferite deficiențe, pentru ca activitatea pedagogică pe care o desfășoară să întrunească exigențele unei înalte competențe.

În municipiul Iași, în activitatea de educare a tineretului și ocrotire a minorilor, a arătat deputatul **IOAN MANCIUC**, am urmărit promovarea unei strînse colaborări între toți factorii care au răspunderi în această direcție, punînd un accent deosebit pe acțiunile de ordin educativ. Deputații Consiliului popular municipal, comitetele de cetățeni, comisiile de femei, au organizat numeroase acțiuni deosebit de eficiente, legate de educarea copiilor.

Paralel cu preocuparea pentru îmbunătățirea formelor și metodelor de educare a copiilor, s-a acordat o deosebită atenție asigurării condițiilor materiale corespunzătoare, care să permită desfășurarea normală a activității de ocrotire și supraveghere. Toate acestea au dus la o reducere simțitoare a cazurilor de minori cu tulburări de comportament.

În activitatea de educare și ocrotire a minorilor, o deosezită importanță o prezintă însă actele normative care reglementează acest domeniu. Principiul constituțional al ocrotirii și apărării copiilor minori este tradus și concretizat prin multiple dispoziții legislative aflate astăzi în vigoare. Cu toate acestea, în problema ocrotirii minorilor mai persistă destule neajunsuri legate și de faptul că actele normative existente sînt în parte depășite sau incomplete.

Proiectul de lege stabilește în mod concret categoriile de minori care necesită ocrotire specială din partea statului, în funcție de problematica pe care aceștia o ridică. De asemenea, proiectul lichidează paralelismul existent între mai multe organe care au în atribuții sarcini de ocrotire, stabilite fără o prealabilă coordonare, ceea ce a dus la nerealizarea unei activități unitare în acest domeniu.

Prin noua reglementare vor spori considerabil atribuțiile și răspunderile în această direcție ale comitetelor executive ale consiliilor populare. Ca organ ce va funcționa pe lîngă Comitetul executiv al Consiliului popular județean, comisia prevăzută a fi instituită prin noile dispoziții legale are largi posibilități de atragere la realizarea acestei activități a organelor și organizațiilor obștești, a deputaților, comitetelor de cetățeni și comisiilor de femei. O dată cu unificarea și coordonarea acțiunilor, se evită și dispersarea eforturilor și paralelismul competențelor, se realizează o folosire mai judicioasă a mijloacelor materiale destinate activității de formare și ocrotire.

Apreciez ca deosebit de utilă dispoziția privind înființarea unor școli speciale de reeducare a minorilor care au săvîrșit sau sînt expuși să săvîrșească fapte prevăzute de legea penală, dar nu răspund penal, ori a minorilor care prin comportamentul lor contribuie la răspîndirea de vicii sau manifestări imorale în rîndurile altor minori. Practica de pînă acum a dovedit cu prisosință necesitatea stringentă a înființării unor astfel de școli menite să contribuie eficient la educarea minorilor cu abateri de la regulile firești de conduită în scopul integrării lor ca elemente utile societății.

Se impune însă ca organele Ministerului Muncii, în subordinea cărora se vor afla aceste școli, să acorde o atenție deosebită amplasării și distribuirii lor judicioase pe întreg teritoriul țării, în funcție de cerințele de ocrotire și reeducare existente în fiecare județ și asigurării cu cadre bine pregătite pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ.

• SPORT • SPORT •

● În ziua a treia a turneului internațional de handbal masculin (tineret) dotat cu „Cupa țărilor latine" de la Lisabona, echipa României a întîlnit selecționata Marocului, pe care a învins-o cu scorul de 28—15 (15—5). În celelalte două partide disputate s-au înregistrat următoarele rezultate: Spania—Portugalia 24—14 (10—6); Franța—Italia 34—5 (19—0). În clasament conduce echipa Franței cu 6 puncte, urmată de România — 4 puncte (un meci mai puțin), Spania, Portugalia — 4 puncte etc.

● În turul III al probei de simplu bărbați din cadrul turneului internațional de tenis de la Monte Carlo, jucătorul francez Daniel Contet l-a învins cu 2—6, 6—0, 8—6 pe Sever Dron.

● După cum se anunță din Geneva, echipa de fotbal a

MERIDIAN

U.R.S.S., care se pregătește pentru turneul final al campionatului mondial din Mexic, va susține un meci de verificare la 30 iulie cu selecționata de tineret a Elveției. Partida va avea loc la Berna.

● La Varese s-a disputat returul meciului dintre echipa locală Varese și formația Real Madrid, contînd pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni" la baschet masculin. Jucînd excelent, gazdele au cîștigat cu scorul de 108—73 (55—38). Învingători și în primul joc (scor 90—86), baschetbaliștii italieni s-au calificat în finala competiției.

● Boxerul englez de categoria „grea", Henry Cooper, care la 36 de ani a redevenit campion al țării sale în urma victoriei realizate în fața lui Jack Bodell, a declarat reprezentanților presei că intenționează să-l întîlnească pe campionul mondial Jos Frazier.

O ÎNALTĂ ȘCOALĂ

(Urmare din pag. I)

inițierea unui astfel de program, important prin vastele perspective deschise, se conturează, ca necesitate imperioasă, obligația de a permanentiza sub toate aspectele colaborarea teatrului cu școala, printr-o activitate desfășurată, în ritm susținut, pe ambele platforme.

Subliniem acest fapt, întrucît ziarul nostru, preocupat în mod deosebit de problema esențială care este educarea estetică a tineretului prin intermediul manifestărilor teatrale, a sesizat în nenumărate rînduri discontinuitatea raporturilor dintre cele două instituții și limitarea lor, în multe cazuri, la schematice îndepliniri de plan, fără a se ține seama, nici în procesul de învățămînt, nici în programul teatrelor, de însemnătatea formării unei autentice exigențe în gusturile publicului tînăr, neglijîndu-se dorința acestuia de a vedea în luminile rampei atît problematica vîrstei sale, cît și texte de mare interes valoric incluse în programa școlară.

Această nouă ediție a zilei Mondiale a Teatrului, prin organizarea unor întîlniri între oamenii de teatru și tinerii spectatori — elevi sau studenți — prin discuții pe teme teatrale, exemplificate prin demonstrații specifice artei scenice, prin acțiuni, cu același profil, integrate în programele radioteleviziunii, ne permite să întrevedem, în culori optimiste, un amplu plan de activitate pentru susținerea la o temperatură creatoare relația dintre cele două instituții.

Ca în fiecare an, I.T.I. a solicitat și de această dată un mesaj unei personalități de prim rang a vieții artistice internaționale. Răspunzînd invitației, compozitorul sovietic **Dmitri Șostakovici**, artist al poporului al U.R.S.S., laureat al Premiului Lenin, subliniază, o dată în plus, importanța majoră, profund umanistă, a rolului educativ al fenomenului teatral în lumea contemporană: **„Cu prilejul Zilei Mondiale a Teatrului mă adresez tuturor acelora care, iubind arta, se simt răspunzători pentru viitorul ei.**

Gusturile și exigențele artistice ale popoarelor au devenit, în zilele noastre, mult mai rafinate și mai diverse. De aceea, noi, creatorii, trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a satisface setea de cunoaștere și năzuințele omului spre frumos. Vocația artistului și sensul vieții sale constau în a oferi oamenilor bucurie, a le îmbogăți orizontul spiritual, a trezi în el simțăminte nobile. Principiile umaniste, înaltele virtuți, ideile de pace și prietenie între popoare trebuie să-și găsească întruchiparea pe scenele teatrelor de pe planeta noastră, și pentru aceasta, trebuie ca aceste principii să devină o necesitate interioară și gindul profund al artiștilor inșiși. Secolul XX a apropiat de noi viitorul strălucitor al oamenilor și depinde de noi, creatorii de pe întregul pămînt, să grăbim mersul timpului spre acest viitor".

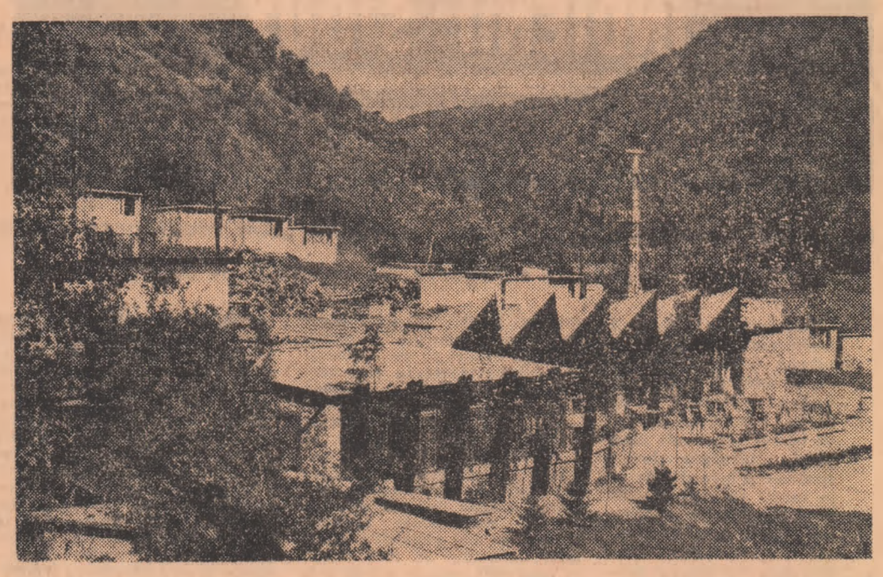

Cabana Valea Oltului.

Foto: C. CIOBOATĂ

E ADEVĂRATĂ TRISTEȚEA...?

(Urmare din pag. I)

O altă corespondentă, tot elevă, din județul Cluj, în vîrstă de 18 ani, mărturisește că e devorată de aceleași neliniști, contrariată tot la fel de propria neînțelegere, motiv pentru care îi cere lui Ion Băieșu adresa unei mînăstiri unde să chibzuiască în pace. Nu, nu e deloc religioasă, dar vrea să se retragă în singurătate pentru a găsi răspuns întrebărilor despre sine, despre lume, pe care și le pune numai sieși, fără încetare. Oricum, solicitarea unui asemenea „cadru de chibzuință" este, mai ales pentru un tînăr, neînțeles de anacronică: neliniștita noastră corespondentă îl poate vizita, dacă dorește, într-o vacanță. Dar întrebările — chiar despre sine — puse într-o lume, în care se trăiește, atît de intens și la temperatura unor atît de înalte idealuri, își află adevăratele răspunsuri în aceeași lume. O lume modernă și eficientă în care oamenii gîndesc dar nu mucezind între ziduri, ci pentru a activa și crea. De altfel, asupra acestui adevăr nici nu insistăm pentru că prezența marcată și deplin angajată a generației tinere în viața socială demonstrează cu prisosință faptul că el a fost demult și bine înțeles.

S-ar putea spune că în cazurile de față am nimerit scrisorile a două adolescente cam exaltate, cert derutate, care constituie un caz de excepție. E adevărat. Dar tot adevărat e că sînt expediate rubricii noastre — deși nu într-atît de întunecate ca soluții — confesiuni asemănătoare, în schimb, ca gen: mai mult sau mai puțin confuze ca obiect, patetice sau nu, agramate sau nu, venind din București sau mai ales din provincie, purtînd însă un numitor comun — vîrsta. Fete și băieți între 16 și 20 de ani își pun întrebări esențiale — după opinia lor — contemplîndu-și totodată cu surprindere și admirație propria persoană, capacitatea de a se întreba. Autoinvestigațiile ca și soluțiile neclare — firește imature — vădesc uneori și o înclinare către tristețe. Ceea ce, la prima vedere, ar putea părea îngrijorător. Iată însă că psihologii, pedagogii, medicii ne liniștesc, dînd asigurări că saltul de la copilărie trece aproape obligatoriu la adolescență printr-o criză meditativă: hopul „cursei scurte" este tendința de explorare intensă, adesea excesivă, adolescentul pîndindu-și cu strășnicie reacțiile proprii. Firește, cu concluzii ce li se par mari descoperiri și care — tot firește — adesea nu corespund deloc realității. În plus, se întîmplă ca aceste meditații intime, adolescentine să fie însoțite de melancolii sau chiar de mari tristeți nemotivate, care dispar, ca și cînd n-ar fi fost, o dată cu maturizarea. Și dacă toată lumea știe — științific, din experiență, ori chiar din bun simț — că de asemenea stări nu se poate scăpa în adolescență ca de pojar în copilărie, atunci trebuie să nu fie lăsate investigațiile interioare, să se transforme într-un plonjon al eului adolescentin pînă la înec. Cei care au depășit cursa scurtă și nu sînt „prea bătrîni" trebuie să-i scoată pe adolescenți dinlăuntru — unde, pentru a-și demonstra lor și altora ce interior interesant au, născocesc adevărate labirinturi, uneori chiar abisale. Să-i scuture din inutilitatea reveriilor (care, după cum am văzut, uneori pot fi numite negre), a introspecțiilor și să-i aducă afară. La aer. Nu cu „o bătaie bună", nici cu încurajări „treaba ta, dacă așa te taie capul", ci cu o stăruitoare atenție, cu neîntreruptă asistență și supraveghere. Atenție la lecturi, la prietenii sau insurgențe ce vehiculează idei nocive care nu-și află rădăcini în solul nostru: neliniștea, apăsarea, disperarea, lipsa de orizont, prezente astăzi în curente filozofice occidentale nu sînt proprii condiției umane existente la noi. Dimpotrivă, dureroasele zvîrcoliri existențialiste, sumbrele angoase de toate felurile, care realmente frămîntă spiritualicește o lume, sînt ale unei lumi străine nouă. Prin țeluri și rezultate.

Mimarea tristeții, disperării, incomunicării, copierea — chiar inconștientă dar cert nocivă și în fapt ridicolă — a unor asemenea stări de spirit, sînt cu desăvîrșire neavenite climatului nostru social. Fiindcă epoca pe care o parcurgem e dinamică; fiindcă, în plus societatea noastră impune prin înseși coordonatele și principiile sale o stare de neîntreruptă efervescență activă. Iar spiritul activ, conștient activ, dinamismul perfect direcționat — corolar al unei societăți optimiste — trebuie într-adevăr asumate din vreme. Căci epoca aceasta modernă, atmosfera noastră socială, integrează numai potrivit cu ceea ce face fiecare, deci cu ceea ce realizează concret și unanim util; înaintașii adolescenților de astăzi doar cu o generație — fără a avea timp pentru nesfîrșite căutări de sine — și-au organizat viața lor tînără în ritm cu un mare și general efort de acțiune. Acțiune care, firește, continuă și care impune ca primii pași ai adolescentului în viața socială să mențină și chiar să accelereze acest ritm viu al participării. Cert lucru: proporțiile obiectivelor unei societăți moderne, claritatea perspectivelor noastre cer, așadar, în mod egal minte clară, și energie neîntreruptă.

Sigur că îndemnul socratic rămîne veșnic — „cunoaște-te pe tine însuți"; adolescenții, tinerii, simt instinctiv că vor avea de înfruntat încercări viitoare și caută să se investigheze serios și atent ca posibilități psihice, intelectuale. Părinții și educatorii trebuie să nu se simtă însă — repede și comod — „prea bătrîni" față de această controversată generație tînără, ci solidari cu ea, solidari cu oglindirea în sine a tînărului inerentă descoperirii lui, solidari pentru ca apele oglinzii să fie limpezi. Iar adolescenții, tinerii, cu toate tentațiile inerente de introspecție, dacă sînt puternici, așa cum o cere epoca, nu vor scădea tensiunea trăirii în sine observînd mai puțin tensionat viața. Fiindcă nemaipomenitele descoperiri interioare sînt cel puțin la fel de interesante ca cele exterioare, iar interiorul trebuie să ne facă să participăm la viața socială cu tot ceea ce avem mai valoros înlăuntrul nostru. Tristețea și melancolia prelungite, și mai ales neclar fondate, sînt pînă la urmă semn de slăbiciune. Luciditate înseamnă echilibru între toate stările de spirit omenești, iar înțelepciune înseamnă nu numai putința de a le discerne motivația, ci și forța de a le stăpîni.

Dimensiunile

(Urmare din pag. I)

Cultura porumbului în proporție de 70 la sută din volumul culturilor de bază al acestei întreprinderi agricole a determinat aprofundarea detaliată a agrotehnicii culturii acestei plante la toate nivelele, astfel că toate studiile, eforturile și priceperile șefilor de ferme au fost canalizate spre observarea științifică a ritmurilor de creștere ale porumbului.

Pornind de la structura hibrizilor folosiți, s-a stabilit cu maximă precizie factorii ce determină densitatea la hectar, în cadrul fiecărei ferme și sole în parte, rezervele de apă din sol, în perioada însămînțatului, adîncimea apei freatice, cantitatea și perioadele de aplicare a îngrășămintului etc.

— S-a avut în vedere astfel dezideratul „mai bine ceva în plus decît în minus la densitatea porumbului" ne explică tehnologul șef, Vlad Ciobanu, astfel că densitatea medie la recoltare a fost de circa 44 000 plante la hectar cu variațiuni între 35 000—60 000 plante la hectar. Dintr-o serie de experiențe efectuate pe loturi experimentale ale unor ferme s-a ajuns la o concluzie valoroasă aplicată anul trecut cu mare randament la cultura mare: prin îmbinarea armonioasă și rațională chiar în condiții de lucă a celor 4 grupe de hibrizi, s-a permis o recoltare timpurie — încă din septembrie — a unei jumătăți din suprafața cultivată cu porumb, asigurîndu-se astfel folosirea cu mai mare eficiență a forței de muncă, a parcului de tractoare, combine, autocamioane, șlepuri etc. O importanță covîrșitoare a avut-o în întreținerea culturilor aplicarea ierbicidelor. Administrate cu avionul sau cu echipament special de ierbicidare o dată cu grăparea și discuirea solelor, ierbicidele (prin excelență atrazinul) au fost aplicate pe o suprafață de 8 852 ha., obținîndu-se un spor de 800—1 000 kg. la hectar, evitîndu-se unele lucrări manuale ori mecanice de întreținere, asigurîndu-se totodată, densitatea și uniformitatea culturii. Ca urmare a acestei experiențe, anul acesta vor fi ierbicidate 20 000 hectare de porumb. Prin consolidarea unui sistem de cunoștințe noi cu privire la specificitatea lucrărilor agrotehnice aplicate în „I.M.B.", s-a ajuns la rezultate spectaculoase: dacă în 1965, anul primelor suprafețe arabile cultivate în inima fabuloasei bălți se obțineau numai 2 000 kg. porumb la hectar, anul trecut cele 949 hectare cultivate cu porumb ale fermei Rogoz au realizat în medie 7 008 kg. boabe stass la hectar! Dinamica acestei performanțe este expresia întregului proces care a redimensionat prefacerea acestor pămînturi scoțînd de sub ape un nou Bărăgan adăugat teritoriilor cerealiere ale țării. Valoarea producției realizată anul trecut în I.A.S. Insula Mare a Brăilei este de 327 milioane lei. De sub cifrele așternute pe hîrtie de tehnologul șef a țîșnit imaginea unui tren lung de peste 200 km. care ar fi putut încărca cele aproape 200 000 tone de cereale pe care această unitate fruntașă le-a obținut anul trecut. Desigur că imaginea aceasta fusese visată încă de pe vremea luptei cu natura vitregă atotstăpînitoare în teritoriul dintre brațele largi ale Dunării... Trenul acesta fusese visat poate și de mecanizatorii Gheorghe Stroe, Virgil Curcă, Constantin Neacșu, Vasile Tudorache, astăzi mecanici șefi de fermă, sau de inginerii fermelor fruntașe Lincă Englezu, Tudor Nicoglu, ori Eugen Oprea care au așezat platforma științifică a recoltelor record din anul trecut. Consemnarea acestui succes este o garanție sigură a fundamentării lui într-o ascensiune definitorie.

Fazele finale ale concursurilor pe obiecte

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștință că fazele finale ale concursurilor pe obiecte, pentru elevii din liceele de cultură generală, specialitate și școli profesionale se vor desfășura în municipiul București după cum urmează:

— MATEMATICĂ — 17—19 APRILIE 1970;
— FIZICĂ-CHIMIE — 26—28 APRILIE 1970;
— LITERATURĂ ROMÂNĂ — 10—12 MAI 1970.

Noua programare va oferi elevilor premianți la faza județeană, la mai multe discipline, posibilitatea să participe la fazele finale ale concursurilor respective.

Un impertinent

(Urmare din pag. I)

impus un îndelungat soliloc-viu pe teme de etică. Pur și simplu, dorește să ne epateze. Și a ajuns repede și fără lupte interioare la această idee. A încercat și a văzut că-i merge. Că unii — și, din păcate, nu tocmai puțini — nu numai că îl acceptă astfel, dar îi consideră manifestările (citiți totuși: scălimbăielile) ca pe niște produse ale unei alerte spirituale, ca pe niște luări de poziție nonconformiste, expresii ale unei personalități remarcabile. Iar el — las la o parte mănușile — nu-i decît un impertinent.

La cinema, citește cu glas tare titlurile. Îi atragi atenția să înceteze. Îți răspunde că ești un nerecunoscător. A vrut să-ți facă un serviciu: — „D-ta urmărește numai acțiunea. Cititul lasă-l în seama mea!" Din sala de teatru întreține dialoguri cu actorii de pe scenă: — „Il căutați pe Hamlet?, i se adresează regelui, trebuie să fie prin culise, adineauri l-am văzut cu Polonius!" Te acostează la cofetărie și-ți propune să semnezi împreună cu el o moțiune împotriva doboș-tortului: „— ori să-l facă cu dungile pe verticală, ori să nu-l mai facă deloc!" Pe controlorul I.T.B. îl sfătuiește să se apuce de altă treabă: „— Sînt atîta meserii cinstite!" Bătrînului debitant invalid i se adresează cu: „— Puștiule!" Întreabă o venerabilă septuagenară: „— Ce mîncați dimineața de arătați atît de bine?"

E ridicol și — adesea aplaudat — se crede interesant.

E deșuchiat (termen pe care dicționarul îl traduce prin deșănțat, ieșit din limitele bunei cuviințe) și se crede spiritual.

E prost crescut și vrea să-l etichetăm drept un original.

I-aș sugera un minut de adevăr cu el însuși, un răspuns sincer la întrebarea: cu ce s-a ales, cu ce se alege din toate aceste bufonerii? Pentru că pînă și cei tentați să-l răsplătească cu un surîs de o clipă, sfîrșesc prin a-l cataloga drept un măscărici și nimic mai mult.

L-am întîlnit într-o zi așa cum mi-ar plăcea să-l întîlnesc în fiecare zi: întîmpinat cu proteste, pus la punct, anihilat cu replici drastice.

Merita să-l fi văzut. Arăta jalnic. Nu știa unde să fugă mai repede, unde să se ascundă mai curînd.

Cred că abia atunci era el!

AGENDA

Centenarul Lenin

În întreaga țară au avut loc joi numeroase manifestări consacrate apropiatului centenar al nașterii lui V. I. Lenin.

Uniunea Scriitorilor, în colaborare cu Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, a organizat la Ateneul Român o seară omagială închinată lui Vladimir Ilici Lenin.

La manifestare au luat parte și reprezentanți ai ambasadei Uniunii Sovietice la București.

În aceeași zi, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, prof. univ. dr. docent Ioan Ceterchi a conferențiat despre „contribuția lui V. I. Lenin la elaborarea teoriei marxiste despre statul socialist. Rolul și funcțiile statului nostru socialist în etapa actuală".

Salariații Uzinei constructoare de mașini și utilaje agricole „7 Noiembrie" din Craiova, au participat la o adunare organizată de Comitetul de partid și conducerea întreprinderii. Cu acest prilej, Vintilă Turcu, secretar al Comitetului municipal Craiova al P.C.R., și Grigori Nikolaev, reprezentantul comercial al Uniunii Sovietice la București, au vorbit despre viața și activitatea revoluționară a conducătorului Revoluției din Octombrie și a primului stat socialist din lume, despre contribuția sa la îmbogățirea tezaurului marxismului, a teoriei revoluționare a proletariatului mondial.

Simpozioane au avut loc la Timișoara — pe tema „Lenin despre cultură și artă", unde au vorbit prof. dr. Nicolae Apostolescu, membru al Academiei de Științe Sociale și Politice, prof. dr. Nicolae Pîrvu, decanul Facultății de filologie și lectorul universitar Mihai Turtoi; la Suceava — pe tema „Actualitatea revoluționară a ideilor lui Lenin", unde au luat cuvîntul lectorii universitari Radu Negru și Vasile Iftode de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași, iar la Pitești despre „Viața și activitatea întemeietorului primului stat socialist din lume", la care a vorbit Ștefan Partenie, directorul cabinetului județean Argeș al P.C.R.

Expuneri despre viața și activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin au avut loc la Casa de cultură a studenților din Cluj, la Tîrgoviște, Pucioasa, Moreni, Titu, la Tg. Jiu, Iași, Fălticeni, în 10 comune din județul Teleorman, și în alte localități. De asemenea, au fost organizate expoziții cu tema „Imagini din viața și opera lui Lenin", cu operele lui Lenin, la Biblioteca municipală „Gheorghe Asachi" din Iași, la bibliotecile orășenești din Pașcani, Tg. Frumos și Hîrlău, în sala cinematografului „Doina" din Fălticeni, la Casa de cultură a sindicatelor din Suceava, la cinematograful „30 Decembrie" din Craiova, precum și în alte localități din țară.

(Agerpres)

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

MOLL FLANDERS: rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21), Festival (orele 8,45; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45).

AȘA AM VENIT: rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21) — Zilele filmului din R. P. Ungară.

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Lucefărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21), Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30).

ELVIRA MADIGAN: rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21).

FECIOARA CARE-MI PLACE: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

GHICI CINE VINE LA CINA?: rulează la Bucegi (orele 9,45; 12; 15,45; 18,15; 20,30), Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

STELELE DIN EGER: rulează la Lumina (orele 9.30—15.45 în continuare; 19,30).

MIREASA ERA ÎN NEGRU: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Program pentru copii (orele 9—10), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20), Modern (orele 9,15; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

YO-YO: rulează la Timpuri Noi (orele 9—17 în continuare; orele 17—21 Program de filme documentare).

ADIO TEXAS: rulează la Feroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Excelsior (orele 9,45; 12,15; 14,45; 17,15; 20), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Flamura (orele 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30).

ULTIMA DRAGOSTE: rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45).

VISUL DOMNULUI GENTIL: rulează la Griviță (orele 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 10; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

STĂPÂN PE SITUAȚIE: rulează la Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Arta (orele 9,30—15,45 în continuare; 18,15; 20,30).

BĂTĂLIA PENTRU ROMA: rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 19).

VIA MALA: rulează la Buzești (orele 15,30—18): Viitorul (orele 15,30; 18).

COLIVIE PENTRU DOI: rulează la Buzești (ora 20,30).

PRIETENELE: rulează la Viitorul (ora 20,30).

EXPLOZIE ÎN MUNȚI: rulează la Dacia (orele 8,30—20,45 în continuare).

WINNETOU ÎN VALEA MORȚII: rulează la Lira (orele 15,30; 18), Cringași (orele 15,30; 18; 20,15), Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

ROȘU ȘI AURIU: rulează la Lira (ora 20,15).

CĂSĂTORIE PRIN MICA PUBLICITATE: rulează la Drumul Sării (ora 20).

COMISARUL X ȘI PANTERELE ALBASTRE: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45), Volga (orele 10—12 în continuare; 16; 18,15; 20,30).

PĂSĂRI ȘI OGARI: rulează la Cotroceni (orele 20,30).

LOVITURĂ PUTERNICĂ: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18).

URMĂRIREA: rulează la Gloria (orele 9,30; 12; 14,30; 17,15; 19,45).

LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Moșilor (orele 15,30; 19).

NOILE AVENTURI ALE RĂZBUNĂTORILOR rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

DON JUAN FĂRĂ VOIE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

VIAȚA LUI MATHEUS: rulează la Rahova (ora 20,15).

UN GLONȚE PENTRU GENERAL: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

SIMPATICUL DOMN „R": rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

DOI BĂRBAȚI PENTRU O MOARTE: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

ATENTATUL DE LA SARAJEVO: rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

PREA MIC PENTRU UN RĂZBOI ATÎT DE MARE: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).

CĂLUGĂRIȚA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 19), Progresul (orele 15,30; 19).

PAT ȘI PATACHON: rulează la Cinemateca — Union (orele 10; 12; 14. Program de filme pentru abonați ciclurile A și B după amiază).

Teatre

VINERI, 27 MARTIE 1970

Opera Română: BĂRBIERUL DIN SEVILLA — ora 19,30; Teatrul de Operetă: CONTESA MARITZA — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): CASTILIANA — ora 19,30; (Sala Studio): MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19,30; Teatrul de Comedie: DISPARIȚIA LUI GALY GAY — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 19,30; (Sala Studio): HARFA DE IARBĂ — ora 20; Teatrul Mic: PRIMARUL LUNII ȘI IUBITA SA — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Studio): O LUNĂ LA ȚARĂ — ora 20; Teatrul „Ion Vasilescu": DOMNIȘOARA DIN SIGHIȘOARA — ora 19,30; (La Sala Palatului): FLOARE DE CACTUS — ora 19,30; Teatrul „Țăndărică" (Cal. Victoriei): O POVESTE CU CÎNTEC — ora 17; (Str. Academiei): STROP DE ROUĂ; BROTĂCELUL — ora 17; Teatrul „Ion Creangă": EMINESCU ȘI VERONICA — ora 19,30; Studioul I.A.T.C.: CARTOFI PRĂJIȚI CU ORICE — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): BOEING-BOEING — ora 17; VARIETĂȚI — ora 20; (Calea Victoriei): NICUȚĂ... LA TĂNASE — ora 19,30; Ansamblul U.G.S.: RITM '70 — ora 20; Circul de Stat: CARNAVALUL CIRCULUI — ora 19,30.

tv

VINERI, 27 MARTIE 1970

● 17,00 Deschiderea emisiunii. Telescoală. Matematică ● 17,20 Consultații la fizică ● 17,40 Film didactic: Tudor Vladimirescu și anul 1821 (istorie — clasele VIII—XII) ● 18,00 Ziua Mondială a Teatrului ● 18,15 Argumente bazate pe fapte. Avantajele noului sistem de salarizare în viziunea beneficiarilor nemijlociți. Opinii ale celor care lucrează în energetică și industria ușoară ● 18,30 Campionatul mondial de hochei — grupa A: U.R.S.S. — Cehoslovacia (reprizele II și III). Transmisiune directă de la Stockholm. În pauză: Telejurnalul de seară ● 20,15 Mai aveți o întrebare? Uzul și abuzul de medicamente. Participă la emisiune: acad. prof. Ioan Bruckner, prof. dr. Petre Ionescu-Stoian, dr. Constantin Marcel Grigorescu. ● 21,30 Umor cinematografic ● 22,20 Telejurnalul de noapte 22,30 Cadran — emisiune de actualitate internațională.

de peste hotare

Conferința cvadripartită în problema vietnameză

PARIS — Desfășurată la nivelul adjuncților de delegații, cea de-a 60-a ședință a Conferinței cvadripartite în problema vietnameză nu a marcat nici un progres.

Vorbind la începutul ședinței, delegatul american Philip Habib, și cel al Administrației de la Saigon, Nguyen Xuan Phong, au refuzat din nou să abordeze problemele fundamentale de pe agenda conferinței, în special problema retragerii trupelor americane și ale aliaților S.U.A. din Vietnamul de sud și cea a înlocuirii regimului actual de la Saigon cu un guvern provizoriu de coaliție. Ei au evocat, ca și în ședințele anterioare, așa-numita chestiune a prizonierilor.

Luînd cuvîntul apoi delegatul Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, Nguyen An Tien, a denunțat persistența politicii agresive a S.U.A. în Vietnam, Laos și Cambodgia și a criticat refuzul delegației americane de a negocia serios, menținînd conferința de la Paris în impas.

Delegatul R. D. Vietnam, Nguyen Minh Vy, a relevat că numeroase unități militare tailandeze au fost introduse în Laos pentru a participa la lupta împotriva forțelor patriotice laoțiene.

NORODOM SIANUK A ADRESAT UN MESAJ TUTUROR POPOARELOR

La 26 martie a fost difuzat la Pekin mesajul adresat de prințul Norodom Sianuk tuturor popoarelor și guvernelor prietene ale poporului khmer.

După ce amintește hotărîrile sale din 23 martie, printre care crearea unei adunări consultative, a unei armate naționale de eliberare și a unui front unit național al Cambodgiei, Norodom Sianuk subliniază că „aceste instituții noi reprezintă baza pe care se va sprijini organizarea rezistenței naționale khmere, pentru restabilirea legalității constituționale și instaurarea în țară a unei puteri autentic populare". Sianuk a anunțat că nu va întîrzia să prezinte demisia sa acestei puteri, căreia îi va aparține dreptul de a numi un nou șef de stat.

Norodom Sianuk adresează un apel tuturor guvernelor și tuturor popoarelor să sprijine fără echivoc lupta de eliberare a poporului khmer.

R. D. VIETNAM ÎȘI REAFIRMĂ SPRIJINUL PENTRU POLITICA PROMOVATĂ DE SIANUK

Agenția „China Nouă" anunță că Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, a adresat un mesaj prințului Norodom Sianuk, aflat în prezent la Pekin, în care este exprimată hotărîrea guvernului R. D. Vietnam de a-și continua politica de prietenie frățească și bunăvecinătate cu Cambodgia. În mesaj se arată că cele două țări și-au consolidat permanent prietenia și solidaritatea în fața inamicului comun, imperialismul S.U.A., cu scopul de a-și apăra independența și libertatea. Poporul vietnamez este profund recunoscător sprijinului generos pe care prințul Norodom Sianuk și poporul cambodgian i l-au acordat în lupta împotriva agresiunii americane — se spune în mesaj.

În lumina recentelor evenimente din Cambodgia, scrie Fam Van Dong, se evidențiază justețea liniei de prietenie și solidaritate militantă cu poporul vietnamez promovată de Norodom Sianuk. Guvernul R. D. Vietnam își reafirmă sprijinul ferm pentru această politică și își exprimă convingerea că ea va rezista tuturor încercărilor și va continua să fie fructuoasă pentru prosperitatea regatului Cambodgiei, în folosul prieteniei dintre popoarele vietnamez și cambodgian.

Președintele prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Nguyen Huu Tho și președintele Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de sud, Huynh Tan Phat, au adresat prințului Norodom Sianuk, aflat actualmente la Pekin, un mesaj prin care îl asigură de „sentimentele de prietenie și de sprijinul ferm față de politica sa de independență, neutralitate și solidaritate cu poporul vietnamez", transmite agenția China Nouă. Această politică, se arată în mesaj a permis întărirea continuă a relațiilor de prietenie dintre poporul khmer și cel vietnamez.

INDIENII SIOUX PĂRĂSESC REZERVAȚIILE

● Ceremonia sacră de la Fortul Lawton ● „Am tăcut prea multă vreme" ● Ultima categorie de cetățeni ai S.U.A.

Îmbrăcat în costumul tradițional al indienilor tribului Sioux, înconjurat de o sută de indieni, o duzină de ziariști și un mare număr de curioși, un bătrîn își aprinde pipa păcii, îndreaptă fumul spre cer și invocă „Marele spirit" să vină în ajutorul grupului ce a invadat recent Fortul Lawton, din statul american Washington. Cei din jur ridică mîinile și ascultă în tăcere o stranie incantație.

Ceremonia, organizată după un ritual sacru al indienilor, urmărește să atragă atenția opiniei publice americane asupra stării de inapoiere a „pieilor roșii" din această țară. Pe o suprafață de 1 100 acri ai acestei baze militare, indienii Sioux și-au înălțat corturile. Ei vor să ridice aici un centru cultural dar primăria orașului Seattle intenționează să-l transforme într-un parc public. Cîteva minute mai tîrziu, pe cerul senin își face apariția un avion militar care scrie cu fum alb: „Predați fortul. Sînteți înconjurați". Și într-adevăr, nu după multă vreme, 77 de indieni au fost arestați. Împreună cu ei, în mașinile poliției militare americane au fost urcați cunoscuta actriță de cinema Jane Fonda și avocatul Mark Lane, autorul unei celebre cărți care pune la îndoială concluziile Comisiei Warren în ce privește împrejurările asasinării fostului președinte al S.U.A., John F. Kennedy. Vina lor? Cei doi își afirmaseră solidaritatea cu lupta indienilor Sioux.

Instalațiile militare de la Fort Lawton se întind pe o suprafață de 450 de hectare și urmează să fie desființate în curînd. Indienii au reclamat proprietatea asupra acestui teren în baza unui tratat încheiat cu guvernul S.U.A. în 1868 care prevede dreptul lor de a se instala pe orice proprietate la care renunță guvernul federal.

CEL MAI IMPORTANT EVENIMENT DIN 1889...

Întîmplările de la Fort Lawton urmează unei acțiuni similare declanșate la 20 noiembrie, anul trecut, cînd un grup de peste 100 de indieni tineri care trăiesc pe coasta vestică a Statelor Unite a ocupat insula Alcatraz, din Golful San Franciscò. Aici funcționase una din cele mai vestite închisori americane prin care au trecut marile figuri ale lumii interlope, în special din perioada prohibiției. Blocada instituită de autoritățile municipale din San Francisco nu a avut nici un rezultat. Din numeroase orașe ale S.U.A. indienilor aflați pe insula Alcatraz le-au fost trimise alimente și îmbrăcăminte. Și aici au fost invocate prevederile tratatului din 1868 precum și intenția înființării unui centru cultural al „pieilor roșii". Cu toate amenințările, autoritățile au fost nevoite să se resemneze. Altfel, ar fi urmat un proces public care, prin aspectele sale, ar fi putut pune într-o situație delicată pe albi.

Cînd sîngeroasele războaie purtate de albi împotriva indienilor americani au luat sfîrșit, în anul 1889, marele șef de trib Joseph a făcut o declarație care a rămas celebră în istoria Americii: „Bărbații noștri au fost uciși cu toții. Copiii noștri sînt condamnați să moară de foame. Ascultați-mă prieteni. Sînt îndurerat. Inima mea este bolnavă și tristă. Din locul unde sîntem încălziți acum de soare nu vom mai lupta niciodată". Timp de aproape un secol copiii indieni au suferit. Dar abia la sfîrșitul anului trecut „episodul Alcatraz" a însemnat ridicarea din nou a glasului „pieilor roșii". „Am tăcut prea mult timp — a declarat în noiembrie 1969 Lehman Brightman, conducătorul populației indiene de pe coasta vestică a Statelor Unite. Ocuparea Alcatraz-ului reprezintă cel mai important eveniment pentru noi de cînd am încetat războiul dus cu omul alb în 1889".

Liderii populației indiene afirmă că aceste acțiuni „au electrizat, întregul nostru popor și i-au unit pe membrii celor 300 de triburi din S.U.A.". „Atacînd Alcatraz-ul, atacăm întregul sistem actual" — a subliniat Adam Nordwall, președintele Consiliului indienilor din regiunea San Francisco. „Alcatraz a devenit un simbol pentru noi".

RAPORTUL „SUBCOMITETULUI KENNEDY"

Părăsind rezervațiile, acționînd de o manieră care urmărește să atragă atenția opiniei publice americane, „pieile roșii" intenționează să demonstreze că deși sînt primii și cei mai autentici cetățeni ai Americii, ei se află astăzi pe ultimul loc în ce privește posibilitățile de a găsi de lucru, educația, veniturile și șansele de a duce o viață civilizată. Toate aceste plîngeri și-au găsit de altfel confirmarea într-un raport întocmit, după o anchetă de doi ani, de Subcomitetul Senatului S.U.A. pentru educația indienilor. al cărui președinte este senatorul Edward Kennedy. Raportul constată că veniturl anual mediu al indienilor este cu 75 la sută mai mic decît cel pe scară națională, că șomajul lovește în 40 la sută din populația aptă de muncă, mortalitatea infantilă este dublă față de procentul național iar adulții mor în jurul vîrstei de 45 de ani. Descriind condițiile din rezervațiile indienilor, senatorul Kennedy a subliniat că 50 000 de familii trăiesc în clădiri dărăpănate, în corturi sau chiar în automobile părăsite, lipsiți de orice instalații sanitare. În ce privește învățămîntul, raportul constată faptul că nici jumătate din copiii indienilor nu frecventează școlile iar nivelul cunoștințelor școlarilor indieni este cu doi sau trei ani mai scăzut față de acela al elevilor albi în timp ce numai 1 la sută din copiii indieni din școlile elementare dispun de profesori indieni. „Istoria relațiilor guvernului cu indienii din rezervații — a declarat Edward Kennedy — a oferit numai exemple de promisiuni nerespectate și speranțe neîmplinite". „Congresul, legislaturile statelor, industria particulară și America albă, în general, poartă cu toții rușinea pentru suferințele suportate de acești oameni" — a scris ziarul „Washington Post".

LUPTA CONTINUĂ...

„Ocuparea Alcatraz-ului a însemnat primul pas în campania de reclamare a pămînturilor indiene de la omul alb. Alaska va fi următorul" — a declarat Richard Oakes, unul dintre conducătorii tineretului indian american. „Aceasta este începutul luptei noastre pentru dreptate și autodeterminare" — a continuat el.

Deocamdată însă, un alt grup de indieni, condus de Frank Growling, a anunțat intenția de a ocupa insula Ellis, aflată în fața portului New York, unde a funcționat timp de decenii principalul centru de triere a imigranților în S.U.A. pînă ce a fost închis în urmă cu 10 ani. În semn de răspuns, guvernul a ordonat pazei de coastă să supravegheze în permanență această insulă, în prezent nelocuită, pentru a împiedica orice încercare a indienilor de a debarca pe această bucată de pămînt. Mai mult încă. Autoritățile au invocat o lege, cunoscută sub denumirea de „Actul împotriva spionajului" afirmînd că orice persoane ce vor încerca să se instaleze pe insula Ellis este pasibilă de 10 ani închisoare.

Dilema celor 600 000 de indieni americani este clară: dacă rămîn în actualele rezervații ei sînt condamnați mai departe la sărăcie și înapoiere. Dacă, așa cum le propune guvernul, se îndreaptă spre orașe, ei nu au nici o șansă întrucît sînt aproape toți necalificați. Singura alternativă rămîne o abordare dintr-un spirit mai realist a situației „pieilor roșii" care să le permită să iasă din cumplita lor izolare și să se bucure de toate înlesnirile prevăzute de „Legea drepturilor civile".

P. NICOARA

Delegația P. C. R. în Anglia

Delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care face o vizită în Anglia la invitația Partidului Comunist din Marea Britanie, s-a întîlnit și a discutat cu conducerea organizației de partid și sindicale din orașul Leeds, a vizitat mina de cărbuni din Kellinley, unde a avut convorbiri cu direcția minei și cu conducători ai sindicatului minier, din Yorkshire. De asemenea, membrii delegației au vizitat o fabrică modernă de pîine din Sheffield și au participat la o adunare a comuniștilor de la uzina Shardlows.

În continuare, delegația Partidului Comunist Român s-a întîlnit cu conducători ai partidului comunist și mișcării sindicale din orașul Newcastle-on-Tyne, a avut convorbiri cu comuniștii din Sunderland și a vizitat primăria din Newcastle, unde a fost primită de conducerea municipalității.

ORIENTUL APROPIAT

CAIRO. — Un purtător de cuvînt militar al R.A.U. a anunțat că, în noaptea de miercuri spre joi, un comando egiptean a traversat Canalul de Suez în sectorul sudic și a atacat cu mortiere o bază de rachete și un batalion de artilerie al forțelor israeliene. În urma acestui atac, care a provocat inamicului pagube însemnate, toți participanții la raid s-au reîntors la bază.

La Tel-Aviv, un purtător de cuvînt oficial a afirmat că, în noaptea de miercuri spre joi, nu a fost atacată nici o poziție militară israeliană din zona Canalului de Suez.

Conferința miniștrilor de externe din 22 de state islamice și-a încheiat lucrările. Comunicatul final dat publicității menționează că, în cadrul conferinței, a fost respinsă ideea oricărui proiect de soluționare a problemei palestiniene dacă nu ar include și restabilirea statutului pe care îl avea orașul Ierusalim înainte de războiul din iunie 1967; în acest sens se cere adoptarea de către O.N.U. a unor rezoluții care să poată asigura retragerea forțelor israeliene din teritoriile ocupate. De asemenea, statele participante s-au angajat să-și sporească ajutorul politic, material și moral acordat organizațiilor palestiniene și să accepte stabilirea unui reprezentant al Organizației pentru Eliberarea Palestinei pe teritoriile lor.

SESIUNEA COMISIEI MIXTE INTERGUVERNAMENTALE ROMÂNO—BULGARE

Miercuri dimineața la reședința guvernamentală „Lozenet" din Sofia, au început lucrările celei de-a 8-a sesiuni a comisiei mixte intergovernamentale româno-bulgare pentru colaborare economică și tehnico-științifică.

Delegația română la sesiune este condusă de Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române a comisiei, iar cea bulgară de Pencio Kubadinski, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții bulgare a comisiei.

Joi după-amiază, tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, l-a primit pe tovarășul Emil Drăgănescu.

Vizita ministrului comerțului exterior al României în R. P. Chineză

În dimineața zilei de 26 martie, ministrul român al comerțului exterior, Cornel Burtică, a avut o discuție cu Lin Hai-yun, ministru ad- interim al comerțului exterior al Republicii Populare Chineze, în cadrul căreia au fost abordate probleme privind dezvoltarea schimburilor economice între cele două țări. Au asistat din partea română ambasadorul Aurel Duma, iar din partea chineză Was Lichiang, ministrul adjunct al comerțului exterior. Discuția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, de înțelegere reciprocă.

În cursul după-amiezii, ministrul comerțului exterior al României a vizitat comuna populară „Prietenia chino-română".

Confruntări la Montevideo

Uruguayul cunoaște de cîtva timp puternice frămîntări. Aparenta liniște, bazată ani de-a rîndul pe succesiunea principalelor partide („Blanco" și „Colorado") la conducerea țării, începe să se destrame. Primele simptome ale nesiguranței politice au apărut încă cu cîteva luni în urmă și s-au amplificat în ultimele zile prin accentuarea confruntărilor dintre organul puterii legislative — parlament sau Comisia parlamentară permanentă — și organul executiv — președintele țării, Jorge Pacheco Areco, și membri ai guvernului.

Iată pe scurt în ce constă disputa între aceste organe ale puterii. În vara anului trecut, ca urmare a unui puternic val de agitații sociale, cînd aproape întreaga economie a Uruguayului a fost paralizată de mișcarea grevistă, președintele Areco a decretat „starea excepțională", în ciuda opoziției Comisiei parlamentare permanente, care înlocuiește Senatul și Camera deputaților în timpul vacanței parlamentare. După mai multe luni, timp în care autoritățile au declanșat, în virtutea suspendării unor drepturi constituționale măsuri foarte drastice (arestări, concedieri, „chemarea sub arme" a funcționarilor și lucrătorilor instituțiilor de stat, intervenția poliției în învățămîntul preuniversitar) comisia parlamentară a hotărît recent să anuleze măsurile „excepționale". Decizia a fost adoptată cu șase voturi contra cinci. Printre cei care s-au pronunțat pentru anularea măsurilor excepționale se află și deputatul Ponciano Torrado, care a părăsit partidul „Colorado" (aflat la putere din 1967). Dar hotărîrea parlamentarilor nu a fost valabilă decît... cinci ore. În urma unei reuniuni urgente a Consiliului de Miniștri, președintele Areco a declarat decizia parlamentarilor „nulă și neavenită", afirmînd că suprimarea stării de urgență nu poate fi acceptată deoarece „țara s-ar îndrepta spre haos". Potrivit corespondențelor recepționate din America Latină, noul diferend din Uruguay a luat turnura „celei mai serioase crize politice din ultimii patru ani". După cum au lăsat să se înțeleagă cercurile parlamentare, principala vină pentru actualul stadiu al încordării între puterea executivă și cea legislativă o poartă guvernul, care prin măsurile adoptate adîncește divorțul nu numai cu Senatul sau Camera deputaților, dar contribuie și la intensificarea nemulțumirii populare.

Disputa puterilor se desfășoară pe un fundal economic îngrijorător. „Măsurile extraordinare" adoptate pentru a frîna inflația nu au adus rezultatele scontate. Dimpotrivă, într-o perioadă relativ scurtă — circa doi ani — statisticile au consemnat o deteriorare a puterii de cumpărare a maselor cu 50 la sută. Cu toate acestea, depresiunea economică nu a lezat prea mult beneficiile marilor latifundiari și industriași legați de cea mai importantă ramură a economiei uruguayene — producerea și industrializarea linei. Potrivit unor surse, aceste cercuri au încasat în aceeași perioadă supraprofituri evaluate la circa 3,6 miliarde de pesos. Firesc, înrăutățirea situației maselor populare, creșterea șomajului (aproape 10 la sută din numărul total al muncitorilor), amputarea alocațiilor destinate învățămîntului, intervenția detașamentelor înarmate în incinta școlilor, nu au rămas fără ecou. O amplă mișcare protestatară a cuprins cele mai diverse pături ale populației. Acestei mișcări revendicative i s-a răspuns prin promovarea de către autorități a unor noi măsuri antipopulare, care au stîrnit dezaprobarea chiar și a unor cercuri oficiale. Indiferent de viitoarea evoluție a situației din Uruguay, un lucru este însă clar: menținerea stării excepționale a dovedit că nu este de natură să readucă liniștea politică, să pună capăt frămîntărilor sociale.

IOAN TIMOFTE

SANTO DOMINGO: Balaguer va candida pentru un nou mandat

Președintele Republicii Dominicane, Joaquin Balaguer, a anunțat oficial că va candida pentru un nou mandat prezidențial în alegerile programate pentru 16 mai.

Luînd cuvîntul la întrunirea unui grup de miniștri și ofițeri superiori, Balaguer a afirmat că un nou mandat prezidențial i-ar permite să-și continue activitatea în direcția realizării „reconcilierii naționale".

După părerea observatorilor politici însă, hotărîrea lui Balaguer este de natură să agraveze climatul de tensiune în care se desfășoară pregătirea alegerilor prezidențiale, împotriva eventualei realegeri a actualului președinte pronunțîndu-se nu numai opoziția, ci și unele elemente din propriul său partid reformist și din conducerea forțelor armate.

pe scurt

PRIMA ȘEDINȚĂ CU PRIVIRE LA BERLINUL OCCIDENTAL

● **ÎN BERLINUL OCCIDENTAL** a avut loc joi prima ședință din cadrul schimbului de păreri dintre reprezentanții U.R.S.S., Statelor Unite, Franței și Marii Britanii, cu privire la Berlinul Occidental. La ședință au participat Piotr Abrasimov, ambasadorul Uniunii Sovietice în R.D. Germană, Kenneth Rush, Roger Jackling și Francois Seydoux, ambasadorii S.U.A., Marii Britanii și Franței în R.F. a Germaniei.

Participanții la prima rundă a convorbirilor au căzut de acord ca viitoarea întîlnire să aibă loc la 28 aprilie.

● **TRIBUNALUL** din Atlanta, statul Georgia, a emis miercuri acte de acuzare împotriva a încă trei militari americani implicați în acțiunile de asasinare a populației civile sud-vietnameze din localitatea Song My.

Astfel, numărul militarilor americani acuzați că au luat parte directă la asasinarea populației civile de la Song My se ridică pînă în prezent la 19.

Cei trei noi acuzați sînt caporalul Kenneth Scheil și soldații William F. Doherty și Robert T'Souvas.

● **RĂMAS VACANT** de mai bine de un an, postul de ambasador al S.U.A. în Suedia va fi reocupat la 8 aprilie de Jerome Holland, anunță agenția Associated Press.

● **PREȘEDINTELE BRAZILIEI**, Emilio Garrastazu Medici, a semnat un decret prin care apele teritoriale braziliene se extind de la 12 la 200 mile marine (320 km de la țărm).

● **PAKISTANUL, IRANUL ȘI TURCIA** preconizează crearea unei zone a liberului schimb — informează agenția France Presse.

● **JOI DIMINEAȚĂ** au fost înregistrate două cutremure la Pozzuoli — portul pescăresc de lîngă Napoli, amenințat de peste o lună de fenomenul cunoscut sub numele de bradiseism (oscilații lente subterane). Prima mișcare telurică a fost simțită de locuitori, care și-au părăsit imediat locuințele. A doua, de foarte mică intensitate, produsă la 21 minute după prima, a fost înregistrată numai de seismografe.

● DATE STATISTICE publicate la Washington arată că la 1 ianuarie 1970, populația Statelor Unite a fost de 204,4 milioane locuitori.

Un ministru cubanez despre politica externă a țării sale

Carlos Rafael Rodriguez, ministru fără portofoliu în Guvernul Revoluționar al Republicii Cuba, a expus în cadrul unei conferințe de presă organizată la sediul Națiunilor Unite principalele probleme ale dezvoltării economice a Cubei și ale politicii ei externe.

Carlos Rafael Rodriguez s-a referit la relațiile dintre Cuba și Organizația Statelor Americane, remarcînd că în ultimul timp în America Latină se observă o tendință de restabilire a relațiilor cu Cuba. Această problemă a fost ridicată atît în cadrul unor state latino-americane, cît și în Organizația Statelor Americane. „Cuba este dispusă să reia relațiile cu oricare guvern latino-american —a subliniat ministrul cubanez — dar fără a i se impune nici un fel de condiții. Totuși, nu trebuie să confundăm problema restabilirii relațiilor cu Cuba cu întoarcerea Cubei în Organizația Statelor Americane. Cuba nu intenționează să se reintegreze Organizației Statelor Americane, întrucît consideră că aceasta nu reprezintă interesele comunității latino-americane ci este un instrument al Statelor Unite ale Americii".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"